GDAŃSK, dnia 30 czerwca 1948 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12

DZIAŁ URZĘDOWY

T R E Ś Ć

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 102.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 14 czerwca 1948 r.

w sprawie zniesienia referatów organizacyjnych w starostwach powiatowych (Nr O. Org. I-4/26/48).

Na podstawie art. 69 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936) oraz §§ 7, 8 i 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 w sprawie organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) zarządzam co następuje:

§ 1.

Znosi się ustalone w § 27-ym zarządzenia Wojewody Gdańskiego z dnia 1 września 1945 (Gd. Dz. Woj. Nr 4, poz. 39) w dziale administracji rządowej starostw powiatowych — referaty organizacyjne.

§ 2.

Agendy zniesionych referatów organizacyjnych włącza się do zakresu działania referatów ogólnych. Znak referatów ogólnych — O.

§ 3.

Sprawy ogólne, referatów ogólnych, posiadają znak O — O, sprawy zaś organizacyjne, znak O — Org.

§ 4.

Kierownikiem referatów ogólnych starostw powiatowych jest poszczególny wicestarosta. Pozostały personel jest personelem pomocniczym.

§ 5.

Etaty osobowe referatu ogólnego zostaną ustalone oddzielnym zarządzeniem.

§ 6.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 7.

Wykonanie powyższego zarządzenia powierza się starostom powiatowym.

WOJEWODA

(—) **Inż. St. Zrałek**

Poz. 103.

ZARZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 16 czerwca 1948 r.

w sprawie utworzenia w Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Wydziale Rolnym Działu Rolnictwa i Reform Rolnych, Stacji Ochrony Roślin i Stacji Oceny Nasion oraz włączenia do referatów rolnictwa i reform rolnych w starostwach powiatowych agend dotychczasowych instruktorów ochrony roślin przy Związkach Samopomocy Chłopskiej. (Nr O. Org. I-3/20/48).

Na podstawie art. 35, 36 i 69 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936) oraz §§ 40 i 41 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r. w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) § 8 pkt. 9 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw, oraz trybu ich urzędowania (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 464) jak również zarządzenia Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 12 lutego 1948 r. w przedmiocie organizacji we władzach administracji ogólnej służby ochrony roślin i oceny nasion (Dz. Urz. M. A. P. Nr 14, z dnia 5 maja 1948 r., poz. 111) zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się w Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Dziale Rolnictwa i Reform Rolnych — w Wydziale Rolnym 2 nowe oddziały: 1) Stację Ochrony Roślin (Znak Rol. S. O. R.) oraz 2) Stację Oceny Nasion (Znak Rol. S. O. N.).

§ 2.

W starostwach powiatowych i miastach wydzielonych referaty rolnictwa i reform rolnych, przejmą zakres czynności dotychczasowych instruktorów ochrony roślin przy związkach samopomocy chłopskiej.

§ 3.

Do zakresu działania Stacji Ochrony Roślin należy zwalczanie chorób roślin oraz tępienie chwastów i szkodników roślin.

§ 4.

Do zakresu działania Stacji Oceny Nasion należy ocena nasion i ziemiopłodów do obrotu handlowego, jako materiału uszlachetnionego.

§ 5.

Stacje Ochrony Roślin i Oceny Nasion współpracują w granicach przepisów prawnych i instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z Państwowym Instytutem Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

§ 6.

Pracownicy Stacji Ochrony Roślin i Oceny Nasion tudzież pracownicy ochrony roślin w Starostwach są pracownikami fachowymi w pojęciu art. 34 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936).

§ 7.

Kierownicy Stacji Ochrony Roślin i Oceny Nasion zaimują stanowiska kierowników oddziałów w Urzędzie Wojewódzkim.

§ 8.

Szczegółowy podział czynności Stacji Ochrony Roślin i Stacji Oceny Nasion ogłoszony zostanie oddzielnym zarządzeniem.

§ 9.

Stacja Ochrony Roślin i Stacja Oceny Nasion w korespondencji używają pieczątki nagłówkowej wzgl. nadruku „Urząd Wojewódzki Gdański Dział Rolnictwa i Reform Rolnych. Stacja Ochrony Roślin lub Stacja Oceny Nasion w Gdańsku" na zaświadczeniach zaś fitosanitarnych tak dla potrzeb krajowych jak i zagranicznych używają na blankietach nadruku „Urząd Wojewódzki Gdański Stacja Ochrony Roślin i Oceny Nasion w Gdańsku".

Ponadto Stacje Ochrony Roślin i Oceny Nasion używają pieczęci okrągłej „Urząd Wojewódzki Gdański — Stacja Ochrony Roślin lub Stacja Oceny Nasion".

Zapotrzebowanie na pieczęcie okrągłe, należy wnieść do Mennicy Państwowej przez Urząd Wojewódzki Gdański — Wydział Ogólny zgodnie z zarządzeniem Wojewody Gdańskiego zawartym w okólniku Nr 50 z dnia 22 czerwca 1946 r. Nr O. Org. I-3/94/46.

§ 10.

Kierowników Stacji Ochrony Roślin oraz Stacji Oceny Nasion upoważniam do ostatecznej aprobaty spraw wynikających z zakresu ich ściśle fachowych zadań.

Takie same upoważnienie w powołanym wyżej zakresie przyznaję również kierownikom powiatowym referatów rolnictwa i reform rolnych.

§ 11.

Sprawy osobowe Stacji Ochrony Roślin w U. W. G. i w starostwach powiatowych oraz Stacji Oceny Nasion w Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim uregulowane zostaną oddzielnym zarządzeniem.

§ 12.

Wykonanie powyższego zarządzenia powierzam Dyrektorowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Naczelnikom Wydziału Ogólnego i Budżetowo-Gospodarczego.

Akt zdawczo-odbiorczy przejęcia od Wojew. Zw. Sam. Chłop. w Gdańsku Stacji Ochrony Roślin i Stacji Oceny Nasion i jej powiatowych agend, winien być dokonany zgodnie z wytycznymi Min. Roln. i Ref. Rolnych.

§ 13.

W związku z powyższymi postanowieniami ulega odpowiednim zmianom moje zarządzenie tymczasowe z dnia 11 kwietnia 1947 r. Nr O. Org. I-3/6 o przekształceniu powiatowych urzędów ziemskich w referaty rolnictwa i reform rolnych starostw oraz organizacji i zakresie działania tych referatów i zarządzenie tymczasowe z dnia 19 kwietnia 1947 r. Nr O. Org. I-3/6/47 w sprawie przekształcenia Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim na Dział Rolnictwa i Reform Rolnych, oraz organizacji i zakresie działania tegoż Działu.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, natomiast odnośnie spraw budżetowo-gospodarczych z dniem wskazanym w zarządzeniu Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych (Dz. Urz. M. A. P. Nr 14 z dnia 5 maja 1948 r, § 11).

WOJEWODA
(—) **Inż. St. Zrałek**

Poz. 104.

WOJEWODA GDAŃSKI
L. Osiedl. Og. III. 6/46/48.
Udział władz administracji ogólnej w akcji rozprowadzania kredytów inwestycyjnych.

Gdańsk, dnia 2 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 8/48

(Otrzymują wszyscy Ob. Ob. Starostowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

W oparciu o okólnik Nr 11/48 z dn. 11 marca 1948 r. wydany przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych Nr spr. II O/382/1-w/27 48 zarządzam, co następuje:

Wobec doniosłego znaczenia kredytów inwestycyjnych, uruchamianych na pomoc w zagospodarowaniu Ziem Odzyskanych, jest rzeczą konieczną aby władze administracji ogólnej I instancji brały czynny udział w akcji rozprowadzania tych kredytów.

W związku z tym Urząd Wojewódzki Gdański będzie informował Ob. Ob. Starostów w miarę uruchamiania kredytów o ich przeznaczeniu, formie i technice rozprowadzania.

Ob. Ob. Starostowie zobowiązani są do stałego czuwania nad akcją rozprowadzenia kredytów i celowością ich zużycia przez:

1) sprawowanie nadzoru nad działalnością wszystkich czynników terenowych, decydujących o zamierzeniach inwestycyjnych, oraz nad racjonalnym wykorzystaniem przydzielonych kredytów;
2) dopilnowanie terminowego ukonstytuowania się komisji kwalifikujących osadników do otrzymania kredytu i kontrolowanie sprawnego wykonywania nałożonych na te komisje obowiązków. (Skład komisji podaje Ministerstwo);
3) współdziałanie ze Związkiem Samopomocy Chłopskiej w propagowaniu akcji kredytowej przez dokładne informowanie osadników w powiecie o przeznaczeniu i rodzajach kredytów oraz warunkach ich przydzielania;
4) udzielanie odpowiedniej pomocy w przypadkach, gdy rozprowadzanie kredytów wymaga poczynań zbiorowych n. p. przy kredytach na zakup inwentarza żywego; współdziałanie winno następować samorzutnie w wyniku czujnej obserwacji przebiegu akcji kredytowej zwłaszcza przy brakach organizacyjnych w terenie;
5) utrzymywanie stałego kontaktu z instytucją kredytową, rozprowadzającą kredyty i sygnalizowanie o trudnościach, na jakie napotykają osadnicy przy ubieganiu się o pożyczki;
6) składanie Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdań miesięcznych z przebiegu akcji kredytowej na terenie powiatu, szczególnie w odniesieniu do kredytów, udzielanych na zakup inwentarza żywego, w terminie do dnia 8-go następnego miesiąca. W sprawozdaniach należy omówić wszystkie czynności, podjęte w związku z uruchomieniem w terenie kredytów.

Sprawozdania obowiązują również w tych przypadkach, gdy nie zajdą żadne zmiany w stosunku do okresu poprzedniego. Do sprawozdania winny być dołączone zestawienia cyfrowe (wg. załączonego wzoru), ilustrujące stan wykorzystania na terenie powiatu kredytów inwestycyjnych, uruchamianych przez Ministerstwo w 1948 r.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Załącznik

Powiat . . . .

S T A N

wykorzystania kredytów inwestycyjnych uruchomionych przez Ministerstwo Ziem Odzyskanych na pomoc w zagospodarowaniu ludności wiejskiej w r. 1948.

Kredytobiorca i przeznaczenie kredytu	Stan w dniu		Rozprowadzenie w okresie sprawozdawczym		Stan na dzień		Uwagi
	szt.	złotych	szt.	złotych	szt.	złotych	
Członkowie Spółdzielni Parcelacyjno-Osadniczych i Grup Parcelacyjnych inwentarz żywy							
inne potrzeby							
Osadnicy Indywidualni inwentarz żywy							
inne potrzeby							

Poz. 105.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr S. F. I-1/17/48.
Budżety dodatkowe związków samorządu terytorialnego za rok 1948 oraz prace przygotowawcze do budżetów na rok 1949.

Gdańsk, dnia 7 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 10/48

Do

Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów Miast, Burmistrzów i Wójtów oraz Międzykomunalnych Zakładów Komunikacyjnych Gdańsk — Gdynia na obszarze woj. gdańskiego.

Analiza budżetów za rok 1948 związków samorządu terytorialnego, zwłaszcza na szczeblu gminnym wykazała, że sumy budżetowe są stanowczo za niskie w stosunku do zadań ciążących na samorządzie. Cały szereg obowiązków ustawowych, w szczególności w dziedzinie: dróg samorządowych (powiatowych i gminnych) i szkolnictwa powszechnego, a ponadto zdrowia w zakresie lecznictwa otwartego, opieki społecznej, rolnictwa, bezpieczeństwa (pożarnictwa, odgruzowania osiedli itp.) nie zostały uwzględnione w dostatecznej wysokości w porównaniu do rzeczywistych potrzeb, a nawet częstokroć pominięte.

W związku z powyższym zarządzam, aby organa wykonawcze samorządu terytorialnego, na wszystkich szczeblach, mające potrzeby w wyżej podanych dziedzinach, a nie posiadające dostatecznych na te cele kwot w budżetach głównych za rok 1948, przystąpiły niezwłocznie do sporządzenia budżetów dodatkowych przy zastosowaniu przepisów § 46 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 71 z 1933 r.) i ukończyły prace z tym związane w takich terminach, aby poszczególne Rady Narodowe mogły je uchwalić:

a) w gminach wiejskich i miastach niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych **najpóźniej do dnia 5 lipca 1948 r.;**

b) w powiatowych związkach samorządowych (z uwzględnieniem w budżetach zatwierdzonych niedoborów gmin wiejskich i miast niewydzielonych) i miastach wydzielonych **do dnia 20 lipca 1948 r.**

Uchwalone budżety dodatkowe przedłożą organa wykonawcze związków samorządu terytorialnego do zatwierdzenia w trzech egzemplarzach do prezydiów rad narodowych wyższego rzędu i tak:

a) gminy wiejskie i miasta niewydzielone do prezydiów powiatowych rad narodowych, za pośrednictwem wydziałów powiatowych, w **nieprzekraczalnym terminie do dnia 10 lipca 1948 r.**

b) powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone do prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Samorządowy — **w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 sierpnia 1948 r.**

Ponadto wydziały powiatowe sporządzą w swoich powiatach sumaryczne zestawienia zatwierdzone przez prezydia powiatowych rad narodowych budżetów dodatkowych, osobno dla gmin wiejskich i osobno dla gmin miejskich niewydzielonych w/g działów z rozbiciem na wydatki zwyczajne i nadzwyczajne oraz dochody zwyczajne i nadzwyczajne i prześlą je Urzędowi Wojewódzkiemu równocześnie z budżetami dodatkowymi powiatowych związków samorządowych tj. w terminie do dnia 1 sierpnia 1948 r. w/g następującego wzoru:

Dział	Nazwa działu	Suma działu budżetu głównego (pierwotnego) Zł.	Stosunek % działu do ogólnej sumy wydatków wzgl. dochodów	Suma działu budżetu głównego (pierwotnego) po wprowadzeniu zmian zatwierdzonych budżetem dodatkowym. Zł.	Stosunek % działu do ogólnej sumy wydatków wzgl. dochodów
I	Zarząd ogólny				
	Rozdział A				
	Rozdział B				
II	Majątek komunalny itd.				
	Ogółem wydatki wzgl. dochody				

Dane powyższe są niezbędne do ustalenia pomocy dla poszczególnych grup związków samorządowych z sum Samorządowego Funduszu Wyrównawczego oraz ze Skarbu Państwa w formie ewentualnych dotacji uzupełniających i dlatego wyżej wyznaczone terminy muszą być bezwzględnie dotrzymane.

Przy opracowywaniu budżetów dodatkowych związki samorządowe winne się posługiwać aktualnymi wytycznymi, zawartymi w moim okólniku Nr 31 L. S. F. I-1/3/47 z dnia 9 września 1947 r. w sprawie budżetów związków samorządu terytorialnego za rok 1948, do których to wytycznych, jak wykazała analiza budżetów nie zastosowało się cały szereg związków samorządowych tak z punktu widzenia formalnego, jak i rozwiązywania potrzeb i zagadnień gospodarczych — oraz do wytycznych, uzupełnionych niniejszym okólnikiem.

Oceniając krytycznie wysokość budżetów poszczególnych samorządów, należy stwierdzić, że za mały jest przede wszystkim budżet naszej gminy wiejskiej. W porównaniu do skali ogólno-państwowej, gdzie budżet ten w bieżącym roku waha się w granicach od 2,5 milj. do 3,5 milj., jest nasza gmina o złotych 810.000,— poniżej przeciętnego minimum.

Tu popełniły kardynalny błąd wydziały powiatowe i prezydia powiatowych rad narodowych. Przy zatwierdzaniu budżetów gminnych zastosowano zbyt daleko idące kompresje. Jak wykazały globalne zestawienia, stworzono budżety gminne karłowate i wybitnie konsumcyjne.

Ponadto stan ten doprowadził do tego, że związki samorządowe nie tylko, że nie wypełniają ustawowych obowiązków, ale także nie rozwiązują i nowych, niemniej pilnych i ważnych zagadnień, wynikających z istniejących warunków, w jakich pracują po wojnie. Te nowe obowiązki to: usuwanie gruzów, konserwacja domów poniemieckich, budownictwo mieszkaniowe dla świata pracy oraz odbudowa i budowa urządzeń i zakładów dobra publicznego dla podniesienia stanu zdrowotnego i estetycznego dzielnic robotniczych i fabrycznych w miastach i osiedlach.

Władze centralne stwierdziwszy, że związki samorządowe poza najkonieczniejszymi wydatkami w przeważającej mierze konsumcyjnymi, nie wywiązują się ze swoich zasadniczych obowiązków ustawowych, podając jako główny motyw brak źródeł dochodowych, przeorganizowały dotychczasowy komunalny Fundusz Pożyczkowo-Zapomogowy i powołały do życia Zarząd Samorządowego Funduszu Wyrównawczego przy Radzie Państwa, umożliwiając samorządom, przez wprowadzenie czynnika rad narodowych ,z szerszego korzystania z dotacji.

W/g zasad, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr 36/48 z dnia 10 kwietnia 1948 r., związki samorządowe, które wykorzystają w należyty sposób swoje źródła dochodowe oraz wykażą się oszczędną i celową gospodarką, będą miały obecnie możność uzyskania wydatniejszej pomocy z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego na wykonanie pilnych i ważnych zamierzeń w różnych dziedzinach życia samorządowego.

Zrozumiałe jest, że zamierzenia te muszą być planowe i celowe oraz, że nie powinny się opierać li tylko na dotacjach uzupełniających, ale uwzględniać przynajmniej częściowe pokrycie własne.

Mając powyższe na uwadze, organa ustrojowe związków samorządowych winne poza kredytami na uzupełnienie wydatków administracyjnych, wynikłych ze zmian bądź też uzupełnień przepisów uposażeniowych, oraz zadaniami określonymi w moim okólniku Nr 31 z dnia 9 września 1947 r. — przewidywać w budżetach dodatkowych za rok 1948 odpowiednie kredyty na wydatki, o których mowa w uprzednim ustępie niniejszego okólnika, jak również kredyty na te potrzeby, które nie zostały uwzględnione w dostatecznej wysokości w stosunku do rzeczywistych potrzeb w budżetach głównych, administracyjnych i w budżetach przedsiębiorstw oraz zakładów.

1. Przypominam, że w odniesieniu do wydatków osobowych Dz. I (Rozdział A i B) związki samorządowe muszą urealnić kredyty na:

a) wynagrodzenia dla przewodniczących powiatowych i miejskich rad narodowych, stosownie do okólnika Nr 219 Rady Państwa z dnia 30 października 1947 r. wszędzie tam, gdzie to nie zostało uwzględnione w budżetach głównych;

b) wydatki związane z wartością świadczeń w naturze otrzymywanych przez przewodniczących wydziałów powiatowych zgodnie z moim okólnikiem Nr 1/48 z dnia 19 stycznia 1948 r. L. S. A. II-11/177/47.

c) świadczenia socjalne do 26% ogólnych wydatków osobowych w związku z dekretem z dnia 28 października 1947 r. o obezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 414);

d) ekwiwalenty pieniężne za artykuły wyjęte spod reglamentacji w granicach określonych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 marca 1948 r. z mocą obowiązującą od 1 kwietnia br.; w stosunku do dzieci wójtów i pracowników gmin wiejskich przestrzegać uchwały Podkomitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1947 r. oraz wytycznych okólnika Nr 38 Ministerstwa Adm. Publ. z dnia 13 czerwca 1947 roku (Dz. Urz. MAP Nr 4/47) i okólnika Nr 17 z dnia 28 lutego 1948 r. (Dz. Urz. MAP. Nr 8/48);

e) ująć budżetem dodatkowym powiatowych związków samorządowych i miast wydzielonych odpowiednie sumy na utrzymanie poborców podatkowych, stosownie do mojego zarządzenia z dnia 18 marca 1948 r. Nr S. A.

II-12/4/48, przy czym powiatowe związki samorządowe, w związku z akcją Społecznego Funduszu Oszczędnościowego Rolnictwa, uwzględnią kredyt na zaangażowanie drugiego poborcy, który w myśl porozumienia z Wojewódzkim Pełnomocnikiem Rządowym do Spraw Podatku Gruntowego, opłacany będzie z kredytów powiatowych pełnomocników podatku gruntowego. Wydziały powiatowe porozumią się w tej sprawie z powiatowymi pełnomocnikami podatku gruntowego, jak również w celu zapewnienia sobie zwrotów wyłożonych sum na uposażenie drugiego poborcy;

f) uwzględnić kredyty na wynagrodzenie dla pracowników wysoko wykwalifikowanych, stosownie do okólnika Nr 31 z dnia 9 września 1947 r. Nr S. F. I-8/47, uzupełnionego pismem okólnym Urzędu Wojewódzkiego z dnia 25 maja 1948 r. Nr S. A. II-11/3/48;

g) przewidywać kredyty w odpowiednich działach i budżetach zakładów na uposażenia samorządowych pracowników nauki, zgodnie z dekretem z dnia 7 kwietnia 1948 r. o uposażeniu państwowych pracowników nauki (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 137) i Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 149) oraz uwzględnieniem pisma okólnego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 24 maja 1948 r. Nr S. A. II-11/86/48;

h) objąć budżetami sumy na wczasy pracownicze w myśl zasad, podanych w Instrukcji Funduszu Wczasów Pracowniczych przy K. C. Z. Z., uwzględniając tę część opłat, jakie ponosi pracodawca. Złotych sto (100) dziennie na pracownika, na okres 2-ch tygodni w roku.

i) ująć kredyty na wypłatę dodatków wyrównawczych do dodatków funkcyjnych w samorządzie terytorialnym, stosownie do pisma okólnego Min. Adm. Publ. z dnia 11 marca 1948 r. (Dz. Urz. MAP Nr 9/48, poz. 59) i pisma okólnego Min. Ziem Odzyskanych z dnia 14 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. MZO Nr 7, poz. 72);

j) w pozostałych kwestiach uposażeniowych i pracowniczych mają zastosowanie aktualne dotychczas wytyczne, podane szczegółowo w okólniku Nr 31 z dnia 9 września 1947 r. Nr S. F. I-1/8/47.

Zwracam przy tym uwagę, że zagadnienie likwidacji przerostów personalnych i w związku z tym zmniejszenie wydatków na administrację, normuje bardzo wyraźnie okólnik Nr 18 Rady Państwa w sprawie oszczędności i racjonalizacji pracy w związkach samorządowych, rozesłany wszystkim terenowym radom narodowym do wykonania. Postanowienie Rady Państwa przewiduje powołanie Komisji Oszczędnościowych, których zadaniem jest ustalenie w terminie do dnia 15 czerwca 1948 r. niezbędnych ilości etatów na wszystkich szczeblach samorządu. Wydziały powiatowe analizując budżety gmin wiejskich i miast niewydzielonych, oraz przedkładając wnioski o zatwierdzenie prezydium powiatowych rad narodowych, winny przestrzegać, aby postanowienia Komisji Oszczędnościowych były ściśle uwzględniane przy rozpatrywaniu wydatków administracyjnych.

2. W dziale II wydatków — uwzględnić kredyty na wydatki, związane z przejmowaniem obiektów majątkowych po b. niemieckich związkach samorządowych, oraz na dostateczne zabezpieczenie i konserwację obiektów własnych względnie w międzyczasie już formalnie przejętych. Przy preliminowaniu wydatków na ten cel, należy przestrzegać zasady preliminowania w wydatkach zwyczajnych, a nie jak dotychczas, w wydatkach nadzwyczajnych, gdyż w ten sposób przekreślał możności uzyskania potrzebnych dotacji z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego.

3. Przewidywane w dziale III wydatków — dopłaty na pokrycie deficytów przedsiębiorstw komunalnych, nie odźwierciadlają w budżetach głównych na rok 1948 rzeczywistej sytuacji na tym odcinku, bowiem niedobory przedsiębiorstw równoważone były wprost w budżetach przedsiębiorstw z tzw. „funduszu wodczanego", zamiast umieszczania ich w budżetach administracyjnych w dochodach jako dotacji, a w wydatkach jako dopłat do przedsiębiorstw.

Należy więc mieć powyższe na uwadze i skorygować dotychczasowy stan przy pomocy budżetów dodatkowych w tym sensie, aby wszystkie deficyty przedsiębiorstw i niektórych zakładów, były ujmowane jako dopłaty budżetem administracyjnym dz. III.

4. Jak już podkreślałem w okólniku Nr 31 z dnia 9 września 1947 r., jednym z kapitalnych zagadnień, to sprawa dróg samorządowych. Dział V — powinien odgrywać dominującą rolę w budżetach powiatowych związków samorządowych. Powinien on na podstawie dotychczasowych doświadczeń stanowić normalnie 50% całego budżetu. Dla stworzenia sobie właściwego obrazu na gospodarkę drogową powiatowych związków samorządowych, należy uwypuklić, że na ogólną ilość około 2.500 km. dróg powiatowych, związki samorządowe przewidywały w budżetach głównych na rok 1948 odnowienie nawierzchni o długości 66 km, t.j. zaledwie 2,5% ogólnej długości dróg samorządowych. Tego rodzaju podejście do tak ważnego zagadnienia muszę uznać za ujemne, gdyż przyjmując, że przeciętnie nawierzchnia musi być odnawiana co dziesięć lat, a uwzględniając wyżej podaną ilość kilometrów dróg powiatowych, związki samorządowe powinny corocznie odnawiać ponad 200 km dróg. W tym stanie rzeczy związki samorządowe ułożą dokładny plan gospodarki drogowej na okres 6-ciu lat z rozłożeniem prac na każdy rok w granicach 50% sum corocznego budżetu. Zasada ta winna być również stosowana przy opracowywaniu budżetów dodatkowych. Oczywiście, plan robót musi uwzględniać, między innymi, takie momenty, jak posiadane zapasy materiałów drogowych, (tłuczeń, kostka, żwir itp.), pokrycie w czasie, siłę nabywczą robocizny itd. Ponadto zobowiązuję Obywateli Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, aby powiatowe związki samorządowe posługiwały się graficznymi wykresami, na których naniesione są co rocznie przeprowadzane na poszczególnych odcinkach — roboty przy odnowie i konserwacyjne.

W budżetach gminnych znajdują miejsce zasadnicze tylko wydatki na kupno materiałów drogowych i dlatego w tych budżetach wystarczy podnieść wydatki na drogi gminne do około 10% całości budżetu z obowiązkiem maksymalnego wykorzystania szarwarku na robociznę i zwózkę materiałów.

Aby gminom ułatwić wprowadzenie szarwarku i konsekwentną jego realizację, powiatowe związki samorządowe zaangażują na swój etat technika dróg gminnych, a potrzebny kredyt wstawią do budżetów dodatkowych.

Licząc się z tym, że niektóre powiatowe związki samorządowe będą starały się umniejszyć znaczenie tego zagadnienia, wysuwając argument braku pokrycia, wobec tego ustalam zasadę, aby wszystkie remonty i konserwacje dróg bez względu na ich koszt, były umieszczane w wydatkach zwyczajnych budżetu — a nie jak to często miało miejsce, powiatowe związki samorządowe, sugerując się poważną kwotą wydatku — preliminowały kredyty na wspomniane cele w wydatkach

nadzwyczajnych, przekreślając tym samym możność uzyskania pomocy w formie dotacji z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego.

5. Objęte działem Va — wydatki miast na pomiary i plany rozbudowy, wypływające normalnie z realizacji kilkudziesięcioletniej planów urbanistycznych, powinny znaleźć swój wyraz w budżetach dodatkowych. Podstawę do preliminowania kredytów w tym dziale daje moje pismo okólne z dnia 31 grudnia 1947 r. Nr S. G. I-13/73/47 w sprawie stanu dzielnic robotniczych w miastach i osiedlach, ogłoszone w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3, poz. 18.

6. Wydatki na oświatę (dział VI) powinny stanowić główną troskę gminy, zarówno wiejskiej jak miejskiej. Do zagadnienia tego należy podejść pod hasłem „Na pierwszego września br. ani jedno dziecko poza szkołą". Muszą one uwzględniać potrzeby szkolnictwa powszechnego jak np. zakup ławek przyborów szkolnych, kredyty na odnowienie izb szkolnych, zakup opału i tp., kredyty na przedszkola, organizacje nowych przedszkoli, których liczba w terenie jest wyjątkowo niska i nie zaspakaja nawet najpilniejszych potrzeb w tym zakresie. Kredyty na średnie publiczne szkoły zawodowe, w związku z zaprojektowaną organizacją nowych szkół tego typu przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Gdańskiego od września 1948 r. winny znaleźć swój wyraz w budżetach dodatkowych. W dziedzinie oświaty pozaszkolnej samorząd powiatowy i gminny wysuwać powinny na pierwszy plan zagadnienie należytej sieci bibliotek powszechnych, oraz kursów dokształcających dla dorosłych. W ramach wydatków na szkolnictwo nie należy zapominać o należytym uwzględnieniu opieki lekarskiej i dentystycznej nad młodzieżą, która obecnie pozostawia bardzo wiele do życzenia.

Ponadto gmina wiejska powinna uwzględniać moment należytego rozwiązania zagadnień gospodarczych, związanych z gruntowną przebudową naszego systemu szkolnego. Przy rozwiązywaniu tego zagadnienia, związki samorządowe muszą ściśle współpracować z władzami szkolnymi. W tym dziale należy preliminować również kredyty na kolonie i półkolonie letnie.

7. Na odcinku zdrowia publicznego największy nacisk należy kłaść na lecznictwo otwarte. Zwalczanie chorób społecznych (gruźlica, jaglica, choroby weneryczne) będzie mogło być skuteczne jedynie przy pomocy należycie rozbudowanej sieci ośrodków zdrowia i poradni lekarskich. Muszą one obejmować swoją działalnością nietylko miasta, ale i wieś.

W związku z tym, że eksperyment przekazania ośrodków zdrowia gminom, na ogół nie dał dobrych wyników, bowiem słaby stan finansowy gmin spowodował duże trudności administracyjne, m. in. na skutek znacznej podwyżki uposażeń personelu fachowego i na skutek zaniedbania uwzględnienia szeregu koniecznych wydatków oraz, że gminy nie posiadały odpowiedniego personelu nadzorczego (fachowego) — powiatowe związki samorządowe przejmą na swój koszt wszystkie ośrodki zdrowia.

Problem ten, jak i sprawę dalszej rozbudowy ośrodków zdrowia należy rozwiązać w ten sposób, aby na każde trzy gminy był urządzony najmniej jeden ośrodek zdrowia.

O konieczności sporządzenia budżetów dodatkowych ośrodków zdrowia podkreślano na odprawie sekretarzy wydziałów powiatowych i inspektorów samorządu gminnego, oraz na kursach dla burmistrzów miast niewydzielonych, na których sposób techniczny, jak i gospodarczego rozwiązywania tej sprawy, był szczegółowo omawiany.

Nie mniej jednak przypominam, że budżety ośrodków zdrowia należy wyodrębnić z budżetów administracyjnych, w których będzie się tym samym umieszczało tylko globalną cyfrę wydatków na dopłaty oraz, że obowiązuje nieco odmienny układ budżetu, niż to przewiduje instrukcja Ministerstwa Zdrowia, a mianowicie:

Po stronie wydatków:

Dz. I. — wydatki ogólno-administracyjne:
a) personalne (ewent. personel administracyjny),
b) rzeczowe — (komorne, światło, opał, utrzymanie czystości, remonty, wydatki kancelaryjne, koszty podróży itp).

Dz. II. — wydatki na profilaktykę i lecznictwo:
a) personalne (personel lekarski i pielęgniarski),
b) rzeczowe (urządzenie, lekarstwa itp).

Po stronie dochodów:

Dz. I. — dochód z majątku ośrodka zdrowia,
Dz. II. — subwencje i dotacje (z różnych tytułów),
Dz. III. — zwroty za udzielane leki i inne,
Dz. IV. — opłaty za korzystanie z ośrodków zdrowia,
Dz. V. — dopłaty związku samorządowego,
Dz. VI. — udział finansowy organizacji i instytucji współdziałających,
Dz. VII. — różne.

Tabela płac dla personelu fachowego, administracyjnego i gospodarczego służby zdrowia, określona okólnikiem Nr 32/47 i 13/48 Ministerstwa Zdrowia, winna być bezwarunkowo stosowana i w odniesieniu do wymienionej wyżej kategorii pracowników zatrudnionych w samorządowym lecznictwie otwartym i zamkniętym. Jeżeli chodzi o deficyty powstałe na skutek wprowadzenia nowych stawek wynagrodzeń dla personelu administracyjnego i gospodarczego samorządowego lecznictwa otwartego i zamkniętego, to deficyty te będą pokrywane w roku bieżącym przez Ministerstwo Zdrowia w formie subwencji. Natomiast deficyty budżetowe związków samorządowych, wynikłe albo zwiększone wskutek wprowadzenia okólnikiem Nr 32/47 Ministerstwa Zdrowia nowej tabeli płac dla personelu fachowego lecznictwa, zostaną pokryte w formie zapomogi z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego, o ile drogą podniesionych opłat szpitalnych, poszczególne związki samorządowe nie zdołają pokryć zwyżki wynagrodzeń.

Regulacja wynagrodzeń samorządowej służby zdrowia winna znaleźć swój wyraz, ze względu na odmienną decyzję przy zatwierdzaniu budżetów głównych — w budżetach dodatkowych.

W związku z powyższym personelowi lekarskiemu i pielęgniarskiemu nie mogą być wypłacane uposażenia z 2-ch źródeł, tj. z budżetu samorządowego i z kwot uzyskanych z Ubezpieczalni Społecznej tytułem udziału finansowego w kosztach utrzymania i prowadzenia ośrodków zdrowia. Dlatego niezbędnym jest zawarcie nowych umów z Ubezpieczalnią Społeczną a związkami samorządowymi. Zwracam przy tym uwagę, że Ubezpieczalnia Społeczna powinna ponosić koszty utrzymania ośrodków zdrowia w stosunku do ilości jej członków korzystających z usług ośrodka.

W myśl postanowień § 10 instrukcji o organizacji i działalności ośrodków zdrowia (okólnik Nr 38/36 Min. Op. Społ. z dnia 5 lipca 1936 r. Nr Zw. 2/4-6, Dz. Urz. Min. Op. Społ. Nr 14/36) ośrodki zdrowia mogą pobierać opłaty za świad-

czenia, jak prześwietlenia, analizy, naświetlenia itp. Opłaty te muszą być pobierane na podstawie taksy, uchwalonej przez organ stanowiący związku i nadsyłane władzy nadzorczej łącznie z budżetem. Uchwała, ustalająca stawki opłat za korzystanie z ośrodków zdrowia, stanowi nierozerwalną całość z budżetem ośrodka zdrowia. W tym względzie należy ściśle dostosować się do postanowień, zawartych w wyżej cytowanej instrukcji oraz okólniku Nr 37/47 Min. Zdr. z dnia 17 września 1947 r. w sprawie instrukcji o organizacji i działalności ośrodków zdrowia. Uchwał, ustalających opłatę dzienną w szpitalach oraz za korzystanie z ośrodka zdrowia, nie należy łączyć z pojęciem statutów tych instytucji, gdyż, o ile te ostatnie mają charakter norm ogólnych, to uchwały o opłatach mają tylko na celu uregulowanie ich wysokości.

Wobec pobierania nadmiernych, a nawet często niesłusznych upłat za usługi ośrodków zdrowia, zwłaszcza na terenie miast, — ustalam, aby na obszarze Województwa pobierane były jednolite opłaty za korzystanie z ośrodków zdrowia i w następującej wysokości:

a)	za poradę lekarską	zł. 100,—
b)	za wykonanie zastrzyku podskórnego	zł. 40,—
c)	za wykonanie zastrzyku domięśniowego	zł. 50,—
d)	za wykonanie zastrzyku dożylnego	zł. 75,—
e)	za opatrunek (łącznie z materiałem)	zł. 100,—
f)	za analizę	zł. 100,—
g)	za naświetlanie lampą kwarcową	zł. 50,—
h)	za prześwietlenie	zł. 200,—
i)	za prześwietlenie z wykonaniem zdjęcia	zł. 200,— + koszty materiału.
j)	za mleko i mieszankę 75% kosztów własnych.	

Porady lekarskie i lecznictwo w zakresie opieki nad matką i dzieckiem, chorób zakaźnych i społecznych, opieki sanitarnej są bezpłatne.

Osoby, korzystające ze świadczeń opieki społecznej związków samorządowych, otrzymują wszelkie świadczenia w ośrodku zdrowia bezpłatnie.

Ubezpieczeni w Ubezpieczalni Społecznej, członkowie organizacji zawodowych i innych instytucji, winni korzystać ze zwolnienia od opłat, w zależności od zawartego porozumienia z daną instytucją, ponoszącą wówczas pewne świadczenia na rzecz ośrodka zdrowia.

Podane wyżej stawki należy rozumieć jako maksymalne granice, których nie należy przekraczać.

W miastach ponadto należy przewidywać kredyty na utrzymanie stadionów, kulturę fizyczną, organizowanie i utrzymywanie łaźni publicznych, oraz na utrzymanie i należyte rozmieszczenie zieleńców. Kwietniki i zieleń nie powinny być przywilejem placów reprezentacyjnych, lecz powinny powstawać w pierwszym rzędzie, w dzielnicach robotniczych. Przy planowaniu i rozwiązywaniu tego zagadnienia należy posługiwać się wytycznymi mojego pisma okólnego z dnia 31 grudnia 1947 r. w sprawie stanu dzielnic robotniczych w miastach i osiedlach Nr S. G. I-13/78/48, ogłoszonego w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3/48, poz. 18.

Ważnym zadaniem jest zaopatrywanie ludności w zdrową wodę i dlatego też budżety gmin muszą przewidywać kredyty na pokrywanie kosztów, związanych z budową studzien, względnie urządzeń wodociągowych oraz z badaniem wody.

Powiat i miasto wydzielone mają obowiązek utrzymywania szpitali powszechnych. Należy tutaj pamiętać o tym, aby szpitale służyły przede wszystkim dla celów należytego zaspokojenia własnych potrzeb terytorialnych (obszar powiatu, miasta), a nie przejawiały tendencji do ich nadmiernego poszerzania, przyjmując jako motyw ewentualność większego napływu chorych z sąsiednich powiatów czy miast. Koniecznym jest natomiast uwzględnienie kredytów na uzupełnienie sprzętu i urządzeń szpitalnych. Samorząd powiatowy winien ponadto przewidywać kredyty na zorganizowanie sieci położnych obwodowych, obejmującą najdalsze zakątki powiatu, oraz sumy na ich utrzymanie, z których część pokrywa w rb. Ministerstwo Zdrowia.

8. Dział Opieki Społecznej obejmuje wydatki, wynikające z wykonania ustaw dotyczących opieki społecznej oraz wszelkie dobrowolne świadczenia. Dział ten w okresach powojennych będzie zawsze obciążony ponad przeciętną normę z uwagi na dużą liczbę wdów, sierot, kalek, niewidomych i bezdomnych. Normalnie należy dbać w pierwszym rzędzie o dziecko. Gminy powinny przede wszystkim utrzymywać żłobki dla dzieci matek zarobkujących. Powiatowe związki samorządowe i miasta wydzielone muszą przewidywać kredyty na domy dziecka (sierocińce). Budżety tych zakładów podlegają wyodrębnieniu z budżetu administracyjnego i winne być sporządzone w/g układu, przewidzianego w § 10 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 lutego 1930 r. o rachunkowości i sprawozdaniach instytucji opiekuńczych.

Wobec rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 726) wraz z późniejszymi zmianami na cały obszar Rzeczypospolitej, związki samorządowe winny się dokładnie zapoznać z treścią dekretu z dnia 22 października 1947 r. w sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawy z zakresu opieki społecznej (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 389) celem dostosowania się do wyżej wspomnianych przepisów i obowiązków.

Pamiętać należy o tym, że zamierzenia samorządów w tej dziedzinie muszą być uzgadniane z miejskimi względnie powiatowymi K. O. S. celem uniknięcia dwutorowości. Ta dwutorowość grozi także od strony różnych organizacji charytatywnych.

Związki samorządowe, — którym przekazano czynności urzędów zatrudnienia, co przewiduje przepis § 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 29 kwietnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 145) — muszą po stronie wydatków preliminować odpowiednie kredyty w tym dziale, a po stronie dochodów, jako zwroty w dziale IV.

9. Popieranie rolnictwa powinno w budżetach samorządowych znaleźć swój wyraz w następującej formie:

a) w gminie wiejskiej; kredyty na popieranie wytwórczości rolnej przez utrzymywanie gminnego instruktora rolnego, sprowadzenie odpowiedniego do danej gleby ziarna selekcyjnego, utrzymywanie gminnych targowisk i grzebowisk zwierzęcych, czuwanie nad należytym zalesieniem nieużytków gminnych, oraz nad lokalnymi zagadnieniami melioracji wodnych z uwzględnieniem szarwarku;

b) w powiecie; kredyty na szkoły rolnicze, popieranie wytwórczości zwierzęcej przez pokrywanie całego powiatu siecią odpowiednio dobieranych stacji rozpłodowych (buhaji, knurów, tryków), popieranie hodowli drobiu, sadownictwa (dobór drzewek owocowych), na utrzymanie nadzoru weterynaryjnego nad tar-

gowiskami, szczególnie na szczepienie trzody chlewnej, lecznice zwierzęce, na zorganizowanie sieci oglądaczy mięsa (trychinoskopistów), rakarnie;

c) w mieście; poza kredytami na targowiska zwierzęce, przede wszystkim kredyty na wyposażenie rzeźni (ewent. chłodnie i urządzenia przetwórcze dla odpadków).

Pamiętać jednak należy, że wszelka działalność samorządu terytorialnego w dziedzinie rolnictwa, powinna stanowić raczej uzupełnienie i współdziałanie z odnośnym samorządem gospodarczym, tj. z Samopomocą Chłopską.

10. W dziale XII bezpieczeństwa publicznego — poza obowiązkami ustawowymi, określonymi rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 71) i ustawą z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) — na pierwszy plan wysuwa się zagadnienie pożarnictwa spoczywającego w rękach Związku Straży Pożarnych, jako organizacji wyższej użyteczności publicznej. Za wyjątkiem miast wydzielonych, które mają obowiązek utrzymywania zawodowych straży pożarnych, oddziały pożarnicze w terenie są ochotnicze. Poszczególne stopnie samorządu terytorialnego powinny przy uchwalaniu budżetu mieć na uwadze następujące zagadnienia:

a) gmina miejska i wiejska: budowę remiz, uzupełnienie sprzętu i wyposażenie strażaka. Zaopatrywanie straży w materiały pędne i środki lokomocji. Ubezpieczenie strażaków i koni od wypadków. W większych miastach dochodzą jeszcze koszty uposażeń i urządzeń alarmowych,

b) powiat: powinien przewidywać kredyty na utrzymanie inspektora pożarniczego, wspierać działalność powiatowych zarządów straży pożarnych, pokrywać koszty szkolenia strażaków, a w obecnym roku z uwagi na katastrofalny stan węży tłocznych — specjalne subwencje w granicach do 300.000.— zł. na powiat.

Drugim, ważnym zagadnieniem bezpieczeństwa, ciążącym na samorządzie, jest obowiązek nadzoru budowlanego. Należy on do obowiązku samorządu powiatowego i miejskiego. W ramach tego działu wydatków zwyczajnych należy preliminować kredyty na odgruzowanie miast, na oświetlenie ulic i placów miasta, zakup i ustawianie lamp itp. (patrz pismo okólne z dnia 31 grudnia 1947 r. Nr S. G. I-13/78/48, Gdański Dz. Woj. Nr 3/48, poz. 18).

Ponadto stosownie do przepisów dekretu z dnia 22 lutego 1946 r. „prawo o sądach obywatelskich" (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 74) zarządy gmin obowiązane są ponosić wszelkie koszty związane z urzędowaniem sądu obywatelskiego (art. 9 § 1). Na gminach wiejskich i miejskich ciąży również obowiązek utrzymania aresztów gminnych.

11. Budżety powiatowych związków samorządowych oprócz wszystkich wymienionych wydatków muszą jeszcze przewidywać sumy dopłat na zrównoważenie niedoborów budżetowych gmin wiejskich i miast niewydzielonych. Odnośnie tych ostatnich jest to obowiązek nowy, wynikający z rozporządzenia do ustawy z dnia 20 marca 1947 r. o Samorządowym Funduszu Wyrównawczym przy Radzie Państwa. Sprawę tę będzie regulowała zapowiedziana przez Radę Państwa instrukcja budżetowa. O ile chodzi o wysokość tych niedoborów, to należy pamiętać, że w wyniku obecnie obowiązującego ustawodawstwa w dziedzinie skarbowości komunalnej, gminy z reguły nie są samowystarczalne i skazane są na wysokie subwencje. Nie mniej jednak pamiętać należy, że związki samorządowe muszą spełniać ciążące na nich obowiązki i dlatego przy zatwierdzaniu budżetów dodatkowych przez prezydia powiatowych rad narodowych trzeba mieć na uwadze, aby w skali powiatu globalna cyfra budżetów gmin wiejskich, nie była niższą jak trzy miliony przeciętnie na gminę.

12. Poza wyżej wymienionymi wydatkami, koniecznym jest preliminowanie takich kredytów jak: sum na szkolenie pracowników, nagród dla przodowników pracy w związku z wyścigiem pracy w samej administracji, a szczególnie w zakładach i przedsiębiorstwach samorządowych, zakup podręczników fachowych i uzupełnienie bibliotek w zarządach gminnych. Przy zainicjonowaniu wyścigu pracy mieć na uwadze n. p. wydajność pracy, ilość obsady w stosunku do produkcji itp.

13. Budżety zakładów i przedsiębiorstw należy układać pod kątem rzeczywistych potrzeb z uwzględnieniem ciągłości zamierzeń i planowości. Wysokość płac winna być dostosowana do układów zbiorowych pracy w samorządowych przedsiębiorstwach i zakładach dobra publicznego, stosownie do wytycznych, zawartych w okólniku Nr 14 Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 17 lutego 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami i okólniku Nr 8/47 Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 4 lutego 1947 r. Zwracam przy tym uwagę na niedopuszczalność wydawania pracownikom przedsiębiorstw i zarządów gmin deputatów węgla z kontyngentów przemysłowych. Pracownicy ci mogą otrzymywać węgiel z normalnych przydziałów reglamentowanych i z wolnego rynku. W tym celu przestrzegam przed preliminowaniem w budżetach kredytów na ten cel w wysokości cen węgla przemysłowego; dostarczanego miastom dla celów produkcji gazu; wody itp. Na tym odcinku musi być zastosowana jak najdalej idąca oszczędność.

14. W sprawie wydatków na inwestycje mają zastosowanie wytyczne okólnika Nr 31 z dnia 9 września 1947 r. Nr S. F. I-1/8/47. W związku z akcją „333", która zapoczątkowuje jeszcze w tym roku budowę szkół „Pomników Polski Ludowej", zainteresowane związki samorządowe (pow. zw. sam. i gminy) winne przewidywać w budżetach nadzwyczajnych i zgłosić do państwowego planu inwestycyjnego potrzebne kredyty na ten cel.

Podaję, że 1/3 kosztów pokryje wojewódzki związek samorządowy, 1/3 zainteresowane powiatowe związki samorządowe i 1/3 gminy, na terenie których szkoły powstaną. Na szczeblu gminnym przy realizowaniu tego zagadnienia, będzie miało miejsce jak najszersze zastosowanie szarwarku. Realizacja planu budowy tych szkół przewidziana jest na okres trzech lat tj. 1948, 1949 i 1950.

15. W odniesieniu do strony dochodowej mają zastosowanie wytyczne okólnika Nr 31 z dnia 9 września 1947 r. Nr S. F. I-1/8/47 z tym, że dział III dochodów należy rozbić na trzy grupy i tak:

a) dotacje celowe z poszczególnych Ministerstw w sumie globalnej, a w objaśnieniach podać rozbicie;

b) dotacje z tak zwanego „Funduszu Wódczanego" na zrównoważenie budżetów przedsiębiorstw w identyczny sposób jak w punkcie a);

c) dotacje z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego względnie w gminach z powiatowego związku samorządowego na zrównoważenie budżetu administracyjnego;

d) ewentualne dotacje od innych instytucji jak P. Z. U. W. na cele pożarnictwa itp.

16. Niezależnie od obowiązków przedłożenia budżetów dodatkowych podaję, że Kancelaria Rady Państwa ustaliła w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Skarbu następujący kalendarz prac budżetowych związkach samorządowych na rok 1949:

a) rady narodowe w gminach wiejskich i miejskich niewydzielonych uchwalą preliminarze

budżetowe na rok 1949 i przedstawią do zatwierdzenia prezydium rad powiatowych w terminie **do dnia 1 sierpnia 1948 r.**;

b) prezydia powiatowych rad narodowych zatwierdzą preliminarze budżetowe gmin wiejskich i miejskich niewydzielonych oraz przedstawią do zatwierdzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, za pośrednictwem Wydziału Wojewódzkiego — uchwalone preliminarze powiatowych związków samorządowych na rok 1949 **w terminie do dnia 1 września 1948 r.**; w tymże terminie uchwalą i przedstawią do zatwierdzenia preliminarze budżetowe na rok 1949 gminy miejskie wydzielone.

Celem dotrzymania powyższych terminów, wszystkie związki samorządowe powinny podjąć równocześnie prace wstępne, związane z zastosowaniem własnych preliminarzy budżetowych na rok 1949 już w czerwcu br.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych, Prezydenci Miast, Burmistrzowie i Wójtowie ułożą plany urlopów w ten sposób, aby pracownicy zatrudnieni przy pracach budżetowych byli w tym okresie bezwzględnie w służbie.

W początku czerwca br. Kancelaria Rady Państwa wyda szczegółową instrukcję budżetową, zawierającą wskazówki i wytyczne, jakimi związki samorządowe będą miały się kierować przy układaniu i zatwierdzaniu preliminarzy budżetowych na rok 1949.

Ponadto Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych i Prezydenci Miast dopilnują, aby egzemplarze niniejszego okólnika, zarządy gminne i miejskie otrzymały w dosłownym brzmieniu oraz ażeby wszystkie w nim zawarte wytyczone terminy wykonania były względnie wykonane i dotrzymane

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 106.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr A. O. I-4/24/48.
W sprawie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych z tytułu kar pieniężnych, grzywien i nawiązek nakładanych przez władze administracji ogólnej.

Gdańsk, dnia 7 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 11/48

Spostrzeżenia poczynione w toku urzędowania oraz inspekcje dokonane w powiatach wykazały rozbieżność i niejednolity sposób postępowania poszczególnych Starostw w sprawie przymusowego ściągania świadczeń pieniężnych z tytułu kar pieniężnych, grzywien i nawiązek, nakładanych przez referaty karno-administracyjne.

W celu uzgodnienia pracy w tym zakresie i stosowania jednakowych wytycznych, ustalam następujący tryb postępowania odnośnie czynności Starostw, związanych z powyższą egzekucją świadczeń pieniężnych i wniosków egzekucyjnych, kierowanych do zarządów gmin miejskich lub wiejskich:

Upomnienie

Przed skierowaniem do zarządu miejskiego lub gminnego wniosku o wszczęcie egzekucji Starostwo winno wysłać za dowodem doręczenia ukaranemu pisemne upomnienie (wzór Nr 3) z zagrożeniem wdrożenia kroków egzekucyjnych, jeżeli w terminie tygodniowym nie wpłaci poszukiwanej należności (art. 26 ust. 1 dekret z dnia 28. I. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 84). Jedno upomnienie obejmować może różne należności, poszukiwane u tego samego dłużnika (art. 26 ust. 3). Koszty upomnienia wynoszą 1 proc. od zaległości nie mniej jednak niż 5 zł., a nie więcej niż 200 zł. Do uiszczenia kosztów upomnienia obowiązany jest dłużnik (art. 26 us. 4).

Wniosek egzekucyjny

Po bezskutecznym upływie wyznaczonego w upomnieniu terminu Starostwo wszczyna postępowanie egzekucyjne, kierując do właściwego zarządu miejskiego lub gminnego wniosek egzekucyjny (wzór Nr 4) dołączając do niego tytuł wykonawczy wraz z odpisem tegoż oraz dowodem doręczenia upomnienia (art. 24 ust. 1 i 2).

Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny (orzeczenie, nakaz karny) zaopatrzony klauzulą wykonalności (wzór 1 lub 2) — (art. 22, ust. 1 i 2).

Tytuł egzekucyjny powinien zawierać: a) nazwę wierzyciela, b) imię i nazwisko dłużnika, c) dokładne oznaczenie należności i jego podstawę prawną, d) datę i podpis oraz pieczęć wierzyciela (art. 21). Odpis tytułu wykonawczego winien być stwierdzony co do zgodności z oryginałem przez odcisk pieczęci (za zgodność: — podpis).

Przypominam, że sposób przeprowadzenia egzekucji przez organa wykonawcze Gmin miejskich i wiejskich z ruchomości reguluje Część III. Dział I. Rozdział I i II dekretu z dnia 28. I. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84). Zwracam również uwagę, że w myśl Okólnika Nr 18 M. A. P. z dnia 28. II. 1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 18) właściwą władzą egzekucyjną do ściągania nawiązek orzekanych przez władze administracji ogólnej są organa wykonawcze gmin miejskich i wiejskich. Władze te stosownie do pisma okólnego M. A. P. Nr 55 z dnia 6 marca 1948 r. L. dz. IV. A. P. 11284/47 (Dz. Urz. M. A. P. Nr 9) w sprawie udziału funcjonariuszy administracji leśnej w postępowaniu karno-admin. w sprawach o szkodnictwo leśne — winny zawiadamiać o zamierzonych czynnościach egzekucyjnych m. in. właściwe nadleśnictwo o ile wykroczenie zostało popełnione w lasach państwowych lub przez Państwo administrowanych.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

4 załączniki.

. . . .
(oznaczenie wł dzy) Wzór Nr 1

Nr . . . .

TYTUŁ WYKONAWCZY

ORZECZENIE

. . . . rozpoznawczy w dniu . . . . 194 . . . r.
(oznaczenie władzy)
sprawę karno-administracyjną przeciwko . . . .
. . . . zamieszkał . . . w . . . .
obwinion . . . . o . . . .
. . . . i uznawszy . . . . . win . . . . . .
. . . . przez co dopuścił . . . się
wykroczenia z art. (§) . . . .
. . . . co zostało udowodnione . . . . .
. . . .
(przyznanie się, zeznania świadka i tp.)

O r z e k a :

skazać obwinionego . . . . na zasadzie art. . . . .
na karę . . . . z zamianą . . . .
na rzecz . . . . dni aresztu, grzywny w kwocie . . . . . .
w razie nieściągalności . . . . na . . . . dni aresztu
zastępczego przy równoczesnej konfiskacie . . . .
. . . . pobrania kosztów postępowania
w kwocie . . . .

Ukaran . . (a w wypadku je . . . . niepełnoletności lub niewłasnowolności je . . . . . ojciec, matka, małżonek, kurator) może w ciągu 7 dni od daty doręczenia orzeczenia zwrócić się do . . . . z żądaniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego w przeciwnym razie orzeczenie jako prawomócne ulega wykonaniu.

. . . . , dnia . . . . 194 . . . r.

pieczęć: ....
(podpis władzy)

Poświadcza się, że powyższy tytuł egzekucyjny jest w drodze egzekucji administracyjnej wykonalny na podstawie: art. 3 ust. 2 rozp .P. R. P. z 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-admin. Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 365), art. 1 ust. 3 dekr. z 28 stycznia 1947 r. o egzekucji admin. świadczeń pieniężnch (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84), oraz § 1 rozp. Rady Min. z 16 stycznia 1947 r. w sprawie poruczenia przymusowego ściągania niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich oraz wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych (Dz. U. R. P. Nr 212, poz. 85).

pieczęć: ....
(podpis władzy)

Wzór Nr 2.

oznaczenie władzy

Nr . . . .

TYTUŁ WYKONAWCZY
NAKAZ KARNY

Pismem z dnia . . . . 194......r. . . . .
(oznaczenie władzy)
. . . . doniósł, że . . . .
(organa donoszącego) (nazwisko, imię data i miejsce urodzenia)
. . . . zam. w . . . .
(stan i zatrudnienie)
. . . . dopuścił się wykroczenia z art. . . . .

ustawy, rozp. prawa o wykroczeniach . . . . z dnia . . . .

Dz. U. R. P. Nr . . . . , poz. . . . . przez to że . . . .

. . . .

. . . .

. . . .

Przyjmując powyższe za udowodnione, skazuję Ob. . . . .

. . . . na zasadzie art. . . . .

. . . .

a) na grzywnę w kwocie . . . . na rzecz . . . .

. . . . z zamianą w razie nieściągalności . . . .

. . . . na areszt zastępczy . . . .

. . . .

b) na karę aresztu . . . . dniowego. Przeciw nakazowi karnemu

może Obywatel wnieść do . . . .

w . . . . sprzeciw pisemny lub ustny w ciągu siedmiu dni

licząc od dnia następnego po dniu doręczenia nakazu, w przeciwnym razie nakaz karny jako

prawomocny ulega wykonaniu.

. . . . dnia . . . . 194 . . r.

pieczęć: (podpis władzy)

Poświadcza się, że powyższy tytuł egzekucyjny jest w drodze egzekucji administracyjnej wykonalny na podstawie: art. 3 ust. 2 rozp .P. R. P. z 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-admin. Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 365), art. 1 ust. 3 dekr. z 28 stycznia 1947 r. o egzekucji admin. świadczeń pieniężnch (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84), oraz § 1 rozp. Rady Min. z 16 stycznia 1947 r. w sprawie poruczenia przymusowego ściągania niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych oorganom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich oraz wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych (Dz. U. R. P. Nr 212, poz. 85).

pieczęć: (podpis władzy)

Wzór Nr 3.

....
(oznaczenie władzy) . . . . dnia . . . . 194 . . r.

Nr . . . .

UPOMNIENIE

Do

Ob. . . . .

w . . . .

Prawomocnym nakazem karnym, orzeczeniem Starostwa Powiatowego w . . . . z dnia . . . . 194. . . r. został (a) Obywatel (ka) ukaran. . . grzywną w kwocie . . . . za przekroczenie . . . .

Na zasadzie art. 26 ust. 1 dekretu z 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) wzywa się Obywatela (kę), by w terminie tygodniowym licząc od dnia następnego po otrzymaniu niniejszego upomnienia wpłacił (a) następujące należności:

1) grzywnę (karę pieniężną) . . . . zł.
2) koszty postępowania karno-admin. . . . . zł.
3) koszty upomnienia . . . . zł.
4) nawiązkę . . . . zł.
5) . . . . zł.

razem . . . . zł.

Powyższe należności wpłacić należy w sposób następujący:

1) Kwoty wymienione w punktach . . . . w sumie . . . . zł. do Kasy Urzędu Skarbowego w . . . . na rachunek Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego na:
   a) dochód budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej Dz. 2 § 18,
   b) dochód budżetu Ministerstwa Ziem Odzyskanych na terenach odzyskanych Dz. 2 § 16,
2) Kwotę wymienioną w punkcie . . . . w sumie . . . . zł. na . . . .

O dokonanej wpłacie należy powiadomić Starostwo. O ile we wskazanym wyżej terminie Obywatel poszukiwanej należności nie wpłaci, będą przeciwko Obywatelowi wdrożone kroki egzekucyjne.

....
(podpis władzy)

. . . .
(oznaczenie władzy)

Dowód doręczenia upomnienia

Nr . . . .

. . . .
(nazwisko i imię dłużnika)

w . . . .

Stwierdzam odbiór upomnienia Starostwa Powiatowego w . . . .

z dnia . . . . Nr . . . .

. . . . dnia . . . . 194 . . r.

....
(podpis dłużnika)

Wzór Nr 4

. . . .
(oznaczenie władzy) . . . . dnia . . . 194 . . . r.

WNIOSEK EGZEKUCYJNY

Do

Zarządu Miejskiego. Gminnego

w . . . .

Na zasadzie art. 24 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. — o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) oraz § 1 pkt. ι Rozp. Rady Min. z dnia 16 stycznia 1947 r. w sprawie poruczenia przymusowego ściągania niektórych rodzajów świadczeń pieniężnych organom wykonawczym gmin miejskich i wiejskich oraz wydziałom wykonawczym komisji uzdrowiskowych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 85) Starostwo wnosi o przymusowe ściągnięcie w drodze egzekucji na ruchomości od . . . . , ... zam. w . . . . następujących należności pieniężnych:

1) grzywny (kary pieniężnej) . . . . zł
2) kosztów postępowania karno-admin. . . . . zł
3) kosztów upomnienia . . . . zł
4) nawiązki . . . . zł
5) . . . . zł

R a z e m : . . . . zł

Ściągniętą należność wpłacić należy:

1) Kwoty wymienione w punktach . . . . . w sumie . . . . zł do Kasy Urzędu Skarbowego w . . . . na rachunek Urzędu Wojewódzkiego na

a) dochód budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej Dz. 2 § 18,

b) dochód budżetu Ministerstwa Ziem Odzyskanych na terenach odzyskanych Dz. 2 § 16

2) Kwotę wymienioną w punkcie . . . . w sumie . . . . zł na . . . .

Starostwo zaznacza, że pisemne upomnienie stosownie do art. 26 dekr. z 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) z zagrożeniem wdrożenia kroków egzekucyjnych zostało dłużnikowi doręczone w dniu . . . . 194 . . . r. i że w terminie tygodniowym od doręczenia upomnienia dłużnik poszukiwanej należności nie wpłacił.

O wyniku egzekucji należy Starostwo zawiadomić.

Załączniki:

. . . .
(podpis władzy)

1) tytuł wykonawczy,

2) odpis tytułu wykonawczego,

3) dowód doręczenia upomnienia.

Poz. 107.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr A.O. I. 4/44/48.
W sprawie usprawnienia działalności referatów karno-administracyjnych.

Gdańsk, dnia 7 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 12/48

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast Wydzielonych województwa gdańskiego

Na podstawie przedłożonych mi materiałów poinspekcyjnych stwierdziłem, że nie wszystkie powiatowe władze administracji ogólnej prowadzą należycie i na właściwym poziomie utrzymaną politykę karno-administracyjną. Nieraz w dwóch sąsiadujących ze sobą powiatach — podejście do tych spraw jest tak różne, ogólny poziom orzeczonych kar tak odmienny, że tłumaczyć to można jedynie tym, że niektórzy referenci karno-administracyjni nie opanowali dotychczas wydanych w tym zakresie zarządzeń. W związku z tym zwracam w szczególności uwagę na obowiązek dokładnego przestudiowania instrukcji w sprawie orzecznictwa karno-administracyjnego władz administracji ogólnej i samorządu terytorialnego, zawartej w zeszycie Nr 14 „Przepisów z zakresu prawa administracyjnego". Niezależnie od tego zarządzam na terenie powiatów i miast wydzielonych Województwa Gdańskiego — co następuje:

1) W orzecznictwie karno-administracyjnym stosować należy przeciętnie wyższy wymiar kar, niż to dotychczas miało miejsce. W związku z tym przypominam ponownie, że od dnia 27. IV. 1948 r. obowiązuje dekret z dnia 26. IV. 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

2) W postępowaniu karno-administracyjnym przyjąć należy jako zasadę w pierwszym rzędzie postępowanie nakazowe, gdy zachodzą warunki przewidziane w art. 45 rozporządzenia o postępowaniu karno-admin. W wielu powiatach uprawnienia te nie są dotychczas należycie wykorzystane.

3) W wypadkach nieuzasadnionych sprzeciwów należy w drodze postępowania zwyczajnego wymierzać kary wyższe niż w nakazie karnym. Takie sprzeciwy mają bowiem na celu jedynie odwleczenie terminu zapłaty i wytargowanie obniżki kary mimo, że wina istnieje ponad wszelką wątpliwość.

4) Upomnienie jako karę zasadniczą można stosować tylko w wypadkach w przepisach karno-administracyjnych wymienionych (np. art. 127 prawa przemysłowego). Prawo o wykroczeniach art. 6 § 2 i 3 przewiduje upomnienie tylko jako środek wychowawczy w stosunku do nieletnich.

5) Zaległości powstałe w większej części wskutek opieszałego wykonywania wniosków egzekucyjnych w Zarządach Miejskich - Gminnych — usunąć należy przez wywarcie odpowiedniego nacisku na Burmistrzów i Wójtów, celem przyśpieszenia ich załatwienia, gdyż stan ten stwarza dla ukaranych pozory bezkarności i prowadzi do przedawnienia.

6) W sprawach, w których wszczęte zostało postępowanie karno-administracyjne względnie wydane zostało orzeczenie, a sprawca nie wiadomo dokąd się wyprowadził, stosować należy następujący tryb postępowania:

Celowym będzie najpierw skierować zapytanie do Biura Ewidencji Ludności ostatniego miejsca zamieszkania. W razie negatywnej odpowiedzi, zwrócić się należy do Powiatowej Komendy M. O. z prośbą o zarządzenie poszukiwań. Milicja umieszcza nazwisko poszukiwanego w wykazach osób poszukiwanych, które wszystkie Komendy Wojewódzkie M. O. winny między sobą wymieniać i podawać do wiadomości swoim organom podległym. Niezależnie od tego referat karno-admin. winien powtarzać w pewnych odstępach czasu (np. co trzy miesiące) zapytania do biura ewidencji ludności.

Sprawę doręczenia pism, wezwań na rozprawę, nakazów karnych i orzeczeń karno-administracyjnych reguluje art. 3 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym. Artykuł ten postanawia, że w postępowaniu karno-administracyjnym mają m. i. zastosowanie przepisy działu VII rozporządzenia Prez. R. P. z 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym. W wypadku niemożności doręczenia z powodu nie odszukania miejsca pobytu, będzie miał zastosowanie art. 24 pkt. 3 ostatnio powołanego rozporządzenia, według którego pismo można pozostawić w urzędzie wysyłającym, a adresata zawiadomić o tym przez obwieszczenie wywieszone na widocznym miejscu w urzędzie wysyłającym — oraz przez dwukrotne ogłoszenie w gazecie rządowej (w Dzienniku Wojewódzkim) w odstępach co najmniej siedmiodniowych. W tym wypadku doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia.

Po upływie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu karnego względnie złożenia żądania skierowania sprawy na drogę sądową, podjąć można wszelkie kroki do ściągnięcia orzeczonej grzywny i ewent. nawiązki. W sprawach figurujących w rejestrze karnym z roku 1947 jako niezałatwione z powodu nieznanego miejsca pobytu — sporządzić należy wyjątkowo ogólny wykaz i przesłać go Powiatowej Komendzie M. O. celem zarządzenia poszukiwań. Wystarczy tu jednorazowe tylko zwrócenie się do biura ewidencji ludności ostatniego miejsca zamieszkania. Z tą chwilą sprawę można złożyć do akt jako formalnie ostatecznie załatwioną, zaznaczając w rejestrze karnym w rubryce „Uwagi" Nr i datę odnośnego pisma — którym wszczęto poszukiwanie. W razie ustalenia miejsca pobytu, należy sprawie nadać dalszy bieg.

7) Wobec wymierzania przez niektóre Starostwa kar w stosunku do osób prawnych i instytucyj, Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że art. 1 prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572) — jako wykroczenie określa „czyn" zagrożony karami zasadniczymi itd. Przez „czyn" należy rozumieć działanie lub zaniechanie. Czyny popełniać mogą tylko osoby fizyczne. Instytucje zaś jako takie nie mogą popełniać czynów. Są one kierowane przez ludzi, którzy za przestępstwa odpowiadają osobiście.

8) Jeżeli w trakcie przesłuchania obwinionego na rozprawie okaże się, że nie on zawinił — lecz osoba inna — nie należy ograniczyć się tylko do wydania orzeczenia uniewinniającego — lecz z urzędu pociągnąć do odpowiedzialności karno administracyjnej tę osobę, która popełniła wykroczenie.

9) Pracownicy kolejowi za wykroczenia popełnione tak w czasie służby, jak i poza służbą nie podlegają ukaraniu przez władze administracyjne w postępowaniu karno-administracyjnym. Obowiązuje jeszcze nadal dekret P. K. W. N. z dnia 4. XI. 1944 r. o militaryzacji Polskich Kolei Państwowych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 55) oraz dekret P. K. W. N. z dnia 23. IX. 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 28), w myśl których wszystkie osoby zatrudnione na Polskich Kolejach Państwowych uważa się za zmobilizowanych do wojskowej służby w komunikacji kolejowej i jako takie podlegają sądom wojskowym. W przypadkach popełnienia wykroczeń przewidzianych w przepisach prawa o wykroczeniach z 11. VII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572) podlegają ukaraniu w drodze dyscyplinarnej przez właściwe władze wojskowe, które to prawo w odniesieniu do pracowników Polskich Kolei Państwowych — przekazał Wódz Naczelny władzom przełożonym kolejowym. Władze administracji ogólnej I instancji nie powinny więc doniesień karnych na pracowników kolejowych rozpatrywać — lecz przesyłać właściwemu terytorialnie dyrektorowi Okręgowej Dyrekcji Kolei Państwowych według właściwości do ukarania.

10) Wymierzanie kary przez władze administracji ogólnej za niedostarczenie podwód na żądanie Zarządów Miejskich — gminnych nie ma uzasadnienia prawnego. Uchwalone na podstawie ustawy z dnia 26. III. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 204) świadczenia w naturze — na cele wymienione w tej ustawie — w razie ich niedopełnienia mogą być ściągnięte ze względu na

prawo uiszczenia przez zobowiązanego równowartości w wysokości uchwalonej przez Rady gminne, miejskie — w drodze egzekucji administracyjnej.

11) Orzekanie przez władze administracji ogólnej w wypadkach wykroczeń drogowych — odszkodowania — jest niezgodne z art. 21 ustawy z 7. X. 1921 r. w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 14. II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151), który nie przewiduje odszkodowania, lecz uprawnia władze orzekające, w razie uszkodzenia dobra publicznego do wymierzania grzywny, nie niższej od dwukrotnej wysokości wyrządzonej szkody, nie wyższej jednak ponad określoną w art. 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia.

12) Wobec zdarzającej się często odmowy ze strony właściciela, dzierżawcy, zarządzającego pojazdem mechanicznym zapłacenia grzywny za kierowcę (do czego jest obowiązany w myśl obowiązujących przepisów) z powodu nie zawezwania go na rozprawę — należy o terminie rozprawy zawiadamiać osobę, w której władaniu pozostaje pojazd mechaniczny oraz doręczać jej orzeczenie z zaznaczeniem, że za grzywnę nałożoną na kierowcę jest ona odpowiedzialną.

13) Mylna jest praktyka rozstrzygania przez niektóre władze administracji ogólnej doniesień o niewypełnianiu obowiązku szkolnego. Ustawa z dnia 23. II. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 93) o zespoleniu samorządu szkolnego z samorządem terytorialnym — orzecznictwo w wypadkach nie wypełnienia obowiązku szkolnego — porucza Zarządom miejskim i gminnym. Zarządy miejskie — gminne wydają nakazy karne i orzeczenia w trybie określonym w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342) o postępowaniu karno-administracyjnym przy czym służą im w tym zakresie uprawnienia powiatowych władz administracji ogólnej.

O ile chodzi o sankcje karne — to wobec luki w ustawie z dn. 3. II. 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 93/39) należy stosować art. 8 § 2 prawa o wykroczeniach z 11. VII. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572).

Należy więc stosować karę grzywny do 200 zł. jeżeli przepis szczególny nie określa wymiaru kary. Obecnie wobec podwyższenia należy stosować grzywnę do 10.000 złotych (dekret z dn. 26. IV. 1948 r. Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

14) Rozporządzenie Minietrów Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Sprawiedliwości z dnia 28. I. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 44) o wprowadzeniu przyśpieszonego postępowania karno-administracyjnego za wykroczenia w tym rozporządzeniu wymienione, winno znaleźć jak najszersze zastosowanie. Wiele Starostw rozporządzenia tego w ogóle dotychczas nie wprowadziło w życie.

Urząd Wojewódzki zarządza, aby sprawy kwalifikujące się do postępowania przyśpieszonego, były załatwiane z jak największym pośpiechem. Najpóźniej dnia następnego po otrzymaniu doniesienia winien być wydany nakaz karny, względnie wysłane wezwanie na rozprawę. Na okoliczność tę będą zwracać szczególną uwagę organa inspekcyjne.

Formę zewnętrzną postępowania przyśpieszonego należy uwidocznić przez wycisnięcie na aktach stempla ze słowami „Postępowanie przyśpieszone".

Zwraca się uwagę, że Ministerstwo Administracji Publicznej pismem okólnym z 3. IV. 1948 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 12, poz. 84) zaleca specjalnie stosowanie postępowania przyśpieszonego w sprawach określonych w art. 10 — 15 ustawy przeciwalkoholowej.

15) Przy sporządzaniu wniosków o wszczęcie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych — należy do czasu dostarczenia przez Urząd Wojewódzki jednolitych wzorów kierować się wytycznymi udzielonymi na podprawie oraz postanowieniami art. 24 i 26 dekretu z dnia 28. I. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84).

16) Zarachowanie grzywien wymierzonych przez władze administracji ogólnej w postępowaniu karno- administracyjnym unormowano okólnikiem Ministerstwa Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych Nr 87 z dnia 20. XI. 1947 r. ogłoszonym w Dzienniku Urz. M. A. P. Nr 20.

Wobec niejednolitego postępowania władz administracji ogólnej przy zarachowaniu grzywien i kar pieniężnych wymierzanych za przekroczenia drogowe ustala się, że wszelkie grzywny i kary pieniężne z tego tytułu nakładane tak w postępowaniu karno-administracyjnym jak i w drodze doraźnych nakazów karnych — mają być zarachowywane na dochód budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej dz. 2 § 18 — zaś na Ziemiach Odzyskanych na dochód budżetu Ministerstwa Ziem Odzyskanych dz. 2 § 16.

Wyjątek stanowią grzywny nakładane przez organa kontroli drogowej, które podlegają zarachowaniu na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji dz. 6 § 11 „Mandaty karne", oraz kary pieniężne za przekroczenie popełnione na drogach powiatowych i gminnych, które przypadają na rzecz odnośnego samorządu.

Pojęcie organów kontroli drogowej interpretować należy ścieśniająco, a więc podpada pod nie tylko specjalna służba drogowa, lotne brygady, drogomistrze itp., a nie podpada Milicja Obywatelska.

17) Przepisy rachunkowo-kasowe podane przy wyżej wymienionym okólniku, regulują sposób prowadzenia ewidencji bloczków doraźnych nakazów karnych. Zapas bloczków doraźnych nakazów karnych, znajdujących się jeszcze w dyspozycji władz administracji ogólnej z ostatniego przydziału, należy ująć w ewidencję zgodnie z tymi przepisami. Co do białych bloczków pozostałych z pierwszego przydziału a wycofanych następnie z obiegu, wydane zostanie specjalne zarządzenie.

18) W myśl § 10 przepisów rachunkowo-kasowych powiatowa władza administracji ogólnej wyznacza urzędnika do wykonywania funkcji tym paragrafem przewidzianych.

Wskazanym jest poruczenie tych czynności urzędnikowi referatu — oddziału karno-administracyjnego, gdyż są one związane w większości z zakresem działania tego referatu-oddziału.

19) Postanowienie o kosztach postępowania jest częścią składową orzeczenia karnego. Art. 30 rozporządzenia o p. k. ad. wylicza wyczerpująco koszty postępowania karno-administracyjnego, które obciążają skazanego — inne zatem koszty np. koszty doręczenia orzeczenia karnego — nie obowiązują skazanego. Koszty upomnienia obliczone po myśli art. 26 ustęp 4 dekretu z dnia 28. I. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) obciążają skazanego i podlegają zarachowaniu narówni z grzywnami administracyjnymi.

20) Wpłacanie nawiązek przez skazanych za szkodnictwo leśne bezpośrednio do Nadleśnictw jest niepraktyczne i niezgodne z okólnikiem Ministerstwa Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych Nr 87 (Dz. U. M. A. P. Nr 20). Nawiązki orzeczone przez powiatowe władze administracji ogólnej w postępowaniu karno-administracyjnym winny być na równi z grzywnami wnoszone do Kas Urzędów Skarbowych, które dokonują przelewu na właściwe rachunki poszkodowanych na zlecenie Urzędu Wojewódzkiego.

21) Ponieważ większość wykroczeń — zwłaszcza przy tego rodzaju akcjach jak: szczepienie, malleinizacja, doprowadzenie do przeglądu koni, bydła itp. pochodzi z braku uświadomienia ludności, należy więc przy każdej sposobności pouczać społeczeństwo co do obowiązujących przepisów prawnych — szczególnie ,gdy wychodzą przepisy nowe.

Jeśli pewne typy wykroczeń powtarzają się nagminnie, natenczas przede wszystkim należy zbadać przyczyny powstawania tych wykroczeń i starać się im przeciwdziałać za pomocą akcji specjalnej w drodze administracyjnej, czy też społecznej (organizowanie odczytów, odpowiednia akcja z pomocą nauczycielstwa, organizacji itp.).

22) Zwracam uwagę, że ustawa z dnia 19. II. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 135) upoważniająca organa gminne na obszarze województw południowych i zachodnich — do stosowania w pewnym ograniczonym zakresie nakazów karnych bez upoważnienia Wojewody, została uchylona dekretem z dnia 3. IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 126).

WOJEWODA

w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**

Wicewojewoda

Poz. 108

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I-1/13/48.
Usprawnienie działalności Kancelarii Głównej U.W.G. i Kancelarii Starostw Pow.

Gdańsk, dnia 8 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 13/48

Do

Ob. Dyrektora Działu Roln. i Ref. Rolnych, Ob. Ob. Naczelników Wydziałów, Kierownika Inspektoratu Wojewódzkiego oraz Kierownika Oddziału Kwaterunkowego U. W. G. i Ob. Ob. Starostów Powiatowych województwa gdańskiego.

Celem usprawnienia działalności Kancelarii Głównej U. W. G. oraz Kancelarii w Starostwach Powiatowych, a w szczególności celem przyśpieszenia doręczenia nadchodzącej poczty, zarządzam co następuje:

1) Kancelaria Główna U. W. G. przy wysyłce pism zamiast dotychczasowego dwukrotnego wpisywania ich numerów raz do pocztowej książki nadawczej i poraz wtóry na kopertach wysyłanych pism, — będzie w przyszłości wpisywać numery pism wysyłanych do Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast Wydzielonych przez kalkę na osobnym wykazie zawartości przesyłki według załączonego wzoru (załącznik Nr 1).

Oryginały wykazów przesyła się do Starostw, kopie pozostają w Kancelarii jako dowód wysłania.

W pocztowej książce nadawczej wpisuje się jedynie numer kolejny wysyłki i tenże sam numer na kopercie wysyłanego pisma.

2) Kancelarie Starostw Powiatowych nie wpisują już otrzymanych z Urzędu Wojewódzkiego pism do książki kontroli wpływów, sprawdzają jedynie zawartość koperty z nadesłanym wykazem przesyłki, który służy już jako kontrola wpływu, a mianowicie na wykazie kierownik Kancelarii odnotowuje w odpowiedniej rubryce przydział pism, a następnie referenci w właściwej rubryce kwitują odbiór.

3) Ob. Ob. Starostowie w związku z powyższym w zależności od stopnia organizacji podległych im urzędów zarządzą dalsze prowadzenie względnie zaniechanie prowadzenia kontroli wpływów innych pism, poza korespodencją z U. W. G.

4) Kanacelarie Starostw przy wysyłce pism U. W. G. postępują analogicznie jak Kancelaria Główna U. W. G. przy wysyłce pism do Starostw Powiatowych (pkt. 1) z tym, że w miejsce wykazów zawartości przesyłki używanych przez Urząd Wojewódzki wypełniają wykazy zawartości przesyłki (wzór zał. Nr 2).

5) Nadchodzące do Urzędu Wojewódzkiego pisma wpisują do kontroli wpływów poszczególne Kancelarie Wydziałowe Urzędu Wojewódzkiego, a nie jak dotychczas Kancelaria Główna.

W tym celu Kancelaria Główna po wyjęciu pism z kopert i rozdziale ich na poszczególne Wydziały przesyła je do odnośnych Kancelarii Wydziałowych, które kwitują globalną liczbę otrzymanych pism.

Kancelarie Wydziałowe wpisują pisma do kontroli wpływów prowadzonej bieżąco ołówkiem kopiowym względnie pismem maszynowym — przez kalkę. Kopię każdorazowo uzupełnionej kontroli wpływów przesyłają poszczególne Kancelarie Wydziałowe najdalej do godz. 10-tej dnia następnego do Kancelarii Głównej.

Do czasu wykonania druków załączonych wzorów Nr. 1 i 2 należy je wykonywać sposobem gospodarczym.

Do wiadomości:

Ob .Ob. Prezydenci miast wydzielonych.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Załącznik Nr 1

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI

Dnia . . . . 194 . . .

Do

STAROSTWA POWIATOWEGO

w . . . .

Wykaz zawartości przesyłki Nr . . . . .

L. p.	Nr pisma	Przydział	Pokwitowanie	
			Data	Podpis

Załącznik Nr 2

STAROSTWO POWIATOWE . . . .

Dnia . . . . 194 . . .

Do

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

Wykaz zawartości przesyłki Nr . . . . .

L. p.	Nr pisma	L. p.	Nr pisma

Poz. 109.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I-1/15/48.
Inspekcja powiatowa.

Gdańsk, dnia 17 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 15/48

Do
Ob.Ob. Starostów Powiatowych Województwa Gdańskiego.

Stwierdziłem na podstawie informacji z terenu i przeprowadzanych inspekcji, że brak wszelkiej koordynacji inspekcji na szczeblu powiatowym, skutkiem czego zdarzają się wypadki, że w poszczególnych Zarządach Gminnych jednocześnie przeprowadzają inspekcje delegaci kilku referatów starościńskich. Inspekcje te są częstokroć zbędne i niepotrzebnie absorbują personel Zarządów Gminnych. Brak poza tym wykorzystania przez poszczególne referaty Starostw Powiatowych wyników inspekcji przeprowadzanych przez Inspektorów Samorządu Gminnego, którzy poza inspekcjami doryweczymi rok rocznie przeprowadzają generalną inspekcję poszczególnych Zarządów Gminnych.

W związku z tym zarządzam co następuje:

1) Inspektorzy Samorządu Gminnego przesyłają wyciągi ze swych protokółów polustracyjnych do zainteresowanych referatów Starostwa Powiatowego;
2) Ob. Ob. Wicestarostowie dopilnują i są osobiście odpowiedzialni za wykorzystanie przez referaty Starostwa materiałów, przekazywanych przez Inspektorów Samorządu Gminnego;
3) Ob. Ob. Wicestarostowie przeprowadzą koordynację inspekcji terenowej przy pomocy Inspektora Samorządu Gminnego, u którego prowadzi się dokładny rozkład inspekcji powiatowej.

W tym celu w pierwszych dniach każdego nowego kwartału, najdalej do 10 stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku odbywają się konferencje poinspekcyjne pod przewonictwem Ob. Starosty wzgl. Wicestarosty, na których poszczególni kierownicy referatów przedstawiają plan inspekcji na następny kwartał oraz wyniki inspekcji za kwartał ubiegły.

Delegację na kontrolę wzgl. inspekcję podpisuje Ob. Starosta lub jego zastępca po parafowaniu jej przez Inspektora Samorządu Gminnego.

Protokóły z przebiegu konferencji w sprawie inspekcji przesyłac należy do Urzędu Wojewódzkiego w terminie tygodniowym po odbyciu konferencji najdalej do dnia 20 stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 110.

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I-1/14/48.
W sprawie nadużywania telefonów służbowych.

Gdańsk, dnia 17 czerwca 1948 r.

OKÓLNIK Nr 16/48

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Gdańskiego.

Stwierdziłem, że przeznaczone kredyty na rozmowy telefoniczne są stale przekraczane. W związku z powyższym w nawiązaniu do okólnika Nr 2/47 Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 4 stycznia 1947 r. w sprawie nadużywania telefonów służbowych Dz. Urzęd. Min. Ziem Odzysk. Nr 1, poz. 13 i pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 17 lipca 1947 r. w sprawie akcji oszczędnościowej w administracji L. dz. 1. OB. 5882/47 (Dz. Urzęd. Min. Adm. Publ. Nr 6, str. 20) oraz pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 25 września 1947 r. w sprawie zaległych opłat telefonicznych i telegraficznych (Dz. Urzęd. Min. Adm. Publ. Nr 14, str. 5) — zarządzam co następuje:

I. 1) Korzystanie z rozmów telefonicznych zamiejscowych dopuszczalne jest tylko w wypadkach nagłych i wyjątkowych, w których sprawy nie można załatwić terminowo w drodze korespondencji.

2) Na każdorazową rozmowę telefoniczną zamiejscową wyraża zgodę starosta względnie wicestarosta, a w razie ich nieobecności urzędnik zastępujący starostę.

3) Czas trwania rozmów zamiejscowych winien być ograniczony do minimum.

4) Wydatki telefoniczne należy ograniczyć do takiej wysokości, w jakiej otwierane są kredyty.

II. Celem ścisłego wykonania powyższego należy zaprowadzić ewidencję rozmów zamiejscowych, w której winno być uwidocznione: kto, kiedy, z czyjego polecenia, w jakiej sprawie (Nr aktu) i z jakim urzędem przeprowadzał rozmowę służbową.

III. Inspekcja terenowa ponadto wykazała, że w niektórych starostwach po dziś dzień niema centrali telefonicznej, a w innych znowu pełni się dyżury przez całą dobę w centrali telefonicznej.

W związku z tym Ob. Ob. Starostowie skasują natychmiast dyżury telefoniczne i w tych Starostwach, w których niema dotychczas centrali telefonicznej, w porozumieniu z właściwymi Urzędami Pocztowo-Telekomunikacyjnymi zainstalują centrale telefoniczne.

Zaznaczam, że Centrala Telefoniczna Urzędu Wojewódzkiego czynna jest od godz. 8.00 do 19.30.

Przypominam, że zgodnie z wspomnianym pismem okólnym Ministerstwa Administracji Publicznej, do osób, któreby spowodowały nowe zaległości z tytułu opłat telefonicznych i telegraficznych zostaną wyciągnięte konsekwencje służbowe.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 111

WOJEWODA GDAŃSKI
L. Osiedl. Og. III.52/6/48.
Kredyt bankowy i skarbowy z Państwowego Planu Inwestycyjnego na odbudowę w 1948 r.

Gdańsk, dnia 2 czerwca 1948 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Starostów: Gdańskiego, Elbląskiego i Malborskiego

W oparciu o pismo Ministerstwa Ziem Odzyskanych Departament Osiedleńczy z dnia 9 kwietnia br. L. dz. III/WR/B—1—58/48, na podstawie którego państwowa akcja pomocy w odbudowie obejmuje między innymi i województwo gdańskie a mianowicie: pow. Gdańsk, Elbląg i Malborg w ogólnej ilości 1.600 gospodarstw akcji pomocy w odbudowie skoncentrowanej i 1.500 gospodarstw w akcji rozproszonej, podaję zasady i sposób rozprowadzania kredytów, przeznaczonych na tę akcję:

W granicach ustalonej przez Wydział Odbudowy U.W.G. ogólnej ilości gospodarstw, przeznaczonych w roku 1948 do odbudowy na terenie powiatu, architekt powiatowy na podstawie wniosku, zakwalifikowanego przez pow. Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich, wyznacza wsie i gospodarstwa, które winny podlegać odbudowie.

Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich składa się z architekta powiatowego jako przewodniczącego, przedstawicieli Referatu Rolnictwa i Reform Rolnych, Referatu Osiedleńczego, Związku Samopomocy Chłopskiej i delegata Państwowego Banku Rolnego lub Instytucji Kredytowej, reprezentującej Państwowy Bank Rolny.

Komitet ten powołuje Powiatowa Komisja Odbudowy a w powiatach, gdzie Komisje Odbudowy nie zostały jeszcze zorganizowane — Ob. Ob. Starostowie.

Uchwały Komitetu zapadają większością głosów. W wypadkach równości głosów, przeważa głos przewodniczącego. Komitet podejmuje uchwały o pomocy państwowej w odbudowie (remontach) w granicach ogólnej ilości środków przydzielonych na akcję w danym terenie.

Rozdział kredytów w powiatach winien być przeprowadzony stosownie do potrzeb osiedleńczych. Kredyt w zasadzie winien być udzielony rolnikom w materiałach budowlanych, które należy oddawać do wyłącznej dyspozycji pożyczkobiorcy. Warunki, wysokość i sposób spłaty, które omówione są w regulaminach, wydanych przez Ministerstwo Odbudowy i ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Odbudowy Nr 2, poz. 10 i 11 z dnia 6.II. 1948 r. winny być podane do powszechnej wiadomości.

Referaty Osiedleńcze Starostw Powiatowych przy kwalifikowaniu wniosków rolników przez Powiatowy Komitet Kredytów Budowlanych Wiejskich winny mieć na względzie tych rolników, którzy stanowią najlepszy i fachowo przygotowany element, gwarantujący szybkie zagospodarowanie objętych gospodarstw oraz tych rolników, którzy obejmują obecnie gospodarstwa rolne.

Referaty Osiedleńcze winny w porozumieniu z architektami powiatowymi ustalić jaka jest możliwa pomoc budowlana dla nowoprzybywających osadników i udzielać im odpowiednich informacji.

Referaty Osiedleńcze przesyłają do Wydz. Osiedl. ilościowe wykazy gospodarstw, przeznaczonych do odbudowy w akcji skoncentrowanej i rozproszonej.

Referaty Osiedleńcze obowiązuje również comiesięczne informowanie Wydz. Osiedl. o przebiegu akcji kredytowo-budowlanej w połączeniu z akcją regulacyjną — termin do dnia 10 każdego miesiąca.

WOJEWODA
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda

Poz. 112

OGŁOSZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW W GDAŃSKU

z dnia 2 czerwca 1948 r.

Na zasadzie § 64 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62)

ogłaszam

niniejszym postanowienie Głównej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Warszawie z dnia 8 kwietnia 1948 r. Nr rep. II.B.965/47 w sprawie upaństwowienia przedsiębiorstwa „F. Hansel", młyn elektryczno-motorowy w Pucku, ul. Szkolna 17, umieszczonego pod l.p. 153 w czwartym wykazie przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa w trybie art. 2 Ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U.R.P. Nr 17, poz. 114).

Główna Komisja po rozpoznaniu odwołania Zofii Falewiczowej i Antoniny Szostakowskiej w sprawie powyższego przedsiębiorstwa, postanowiła postanowienie Wojewódzkiej Komisji z dnia 17 października 1947 r. zmienić i przedsiębiorstwo firmy: Młyn Motorowy w Pucku, własność spadkobiercy Al. Lubańskiego, przeniesione w czasie okupacji pod firmę „F. Hansel" skreślić z wykazu przedsiębiorstw do upaństwowienia.

UZASADNIENIE

Główna Komisja na zasadzie postępowania wyjaśniającego, a w szczególności opisu technicznego młyna i ustalenia długości walców doszła do wniosku, że zdolność przemiałowa młyna według ustaleń uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17.VI 1947 r. wynosi 8,58 tonn na dobę. Z tych względów i ponieważ przepis art. 3 p. 1 lit. A—13 ustawy z dnia 3.1 1946 r. przeznacza do upaństwowienia młyny, których zdolność przemiałowa przekracza 15 t na dobę, — młyn powyższy nie podlega przejęciu na rzecz Państwa w trybie cytowanej ustawy..

Przewodniczący Komisji
Kazimierz Leszczyński

Poz. 113.

OGŁOSZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI KLASYFIKACYJNO-SZACUNKOWEJ

z dnia 18 czerwca 1948 r.

w sprawie sprzedaży mienia nierolniczego przekazywanego w trybie dekretu z dn. 6 grudnia 1946 r.

W Y K A Z Nr 33

nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży.

Stosownie do § 18 rozporządzenia Ministrów Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej z dnia 7 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 195) podaję do wiadomości, że na terenie województwa gdańskiego następujące nieruchomości podlegają przekazaniu w trybie dekretu z dnia 6. XII. 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71. poz. 389) w drodze sprzedaży:

Miejscowość Gdańsk-Oliwa.

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
1	445	Polanki	35	tom 86 karta 566	dom mieszkalny	4.069.920.—
2	541	„	135	tom 21 karta 235	„ „	1.248.720.—
3	570	Podhalańska	21	tom 53 karta 403	„ „	9.952.560.—
4	579	Leśna	1	tom 51 karta 395	„ „	6.479.040.—
5	664	Kwietna	8	tom 47 karta 373	„ „	4.329.360.—
6	771	D-ra Kręckiego	1	tom 193 karta 1415	„ „	4.877.760.—
7	933	Grunwaldzka	582	tom 7 karta 145	„ „	3.787.680.—
8	1058	Czyżewskiego	2	tom 17 karta 215	„ „	6.105.000.—
9	1139	Bitwy Oliwskiej	10	tom 155 karta 1036	dom jednorodzinny	3.341.280.—
10	1236	Piastowska	31	tom 109 karta 677	dom mieszkalny	7.672.800.—
11	1258	Beniowskiego	5	tom 140 karta 880	„ „	3.558.480.—
12	1263	„	9	tom 101 karta 638	„ „	1.372.080.—
13	1286	„	33	tom 195 karta 1438	„ „	5.748.000.—
14	1290	„	36	tom 125 karta 758	„ „	2.533.440.—
15	1295	„	43	tom 140 karta 887	„ „	5.460.960.—
16	1296	„	44	tom 175 karta 1239	„ „	5.566.080.—
17	1297	„	45	tom 177 karta 1250	„ „	4.104.960.—
18	1302	Subisława	10	tom 131 karta 802	„ „	3.007.920.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
19	1304	Subisława	13	tom 156 karta 1047	dom jednorodzinny	4.221.840.—
20	1305	"	13A	tom 141 karta 893	"	4.723.200.—
21	1307	"	14	tom 139 karta 877	"	4.531.920.—
22	1309	"	18	tom 140 karta 885	"	1.840.320.—
23	1315	Pelplińska	1	tom 148 karta 963	dom mieszkalny	2.157.600.—
24	1316	"	2	tom 157 karta 1050	"	2.221.920.—
25	1325	Gdyńska	6	tom 13 karta 107	dom jednorodzinny	469.320.—
26	1326	"	8	tom 13 karta 108	"	343.320.—
27	1333	Rybacka	5	tom 14 karta 125	"	162.120.—
28	1334	"	7	tom 14 karta 123	"	581.520.—
29	1357	Gospody	37	tom 12 karta 203	"	700.920.—
30	1358	"	38	tom 12 karta 201	" "	368.160.—
31	1362	Pomorska	3	tom 45 karta 363	dom mieszkalny	1.363.200.—
32	1363	"	4	tom 87 karta 571	" "	4.004.640.—
33	1364	"	6	tom IV karta 5 R	" "	5.327.760.—
34	1368	"	10	tom 28 karta 277	" "	5.496.000.—
35	1371	"	12	tom 88 karta 573	dom jednorodzinny	7.285.440.—
36	1375	"	19	tom 211 karta 1599	dom mieszkalny	2.832.960.—
37	1388	"	37	tom 14 karta 221	dom jednorodzinny	2.881.680.—
38	1389	"	38	tom 12 karta 205	" "	2.324.880.—
39	1390	"	39	tom 15 karta 229	" "	942.480.—
40	1393	"	41	tom 13 karta 211	" "	2.786.640.—
41	1394	"	42	tom 13 karta 208	" "	2.650.800.—
42	1400	"	48	tom 13 karta 209	" "	1.384.320.—
43	1421	Bol. Krzywoustego	3	tom 176 karta 1248	" "	841.200.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
44	1424	Bol. Krzywoustego	6	tom 61 karta 441	dom jednorodzinny	3.192.960.—
45	1425	"	7	tom 160 karta 1039	dom mieszkalny	4.469.760.—
46	1426	"	8	tom 124 karta 751	dom jednorodzinny	2.358.480.—
47	1428	"	10	tom 124 karta 753	" "	2.403.600.—
48	1429	"	11	tom 124 karta 754	" "	2.161.560.—
49	1434	"	15	tom 196 karta 1440	dom mieszkalny	6.778.560.—
50	1454	"	44	tom 177 karta 1257	dom jednorodzinny	3.100.080.—
51	1455	"	45	tom 177 karta 1258	" "	2.678.400.—
52	1456	"	46	tom 159 karta 1074	" "	3.510.000.—
53	1458	"	48	tom 143 karta 917	dom mieszkalny	4.528.080.—
54	1462	Droszyńskiego	3	tom 113 karta 696	" "	3.582.720.—
55	1482	Sambora	1	tom 142 karta 909	" "	3.979.920.—
56	1483	"	2	tom 143 karta 912	" "	3.724.080.—
57	1484	"	3	tom 166 karta 1141	" "	3.526.560.—
58	1485	"	4	tom 159 karta 1076	" "	3.743.040.—
59	1487	"	5	tom 156 karta 1048	" "	4.048.320.—
60	1489	"	7	tom 175 karta 1237	" "	4.284.480.—
61	1496	"	9	tom 171 karta 1195	" "	4.794.240.—
62	1499	"	12A	tom 163 karta 1110	" "	2.573.760.—
63	1500	"	13	tom 143 karta 918	" "	5.195.760.—
64	1502	Świętopełka	1	tom 100 karta 631	" "	2.194.800.—
65	1503	"	2	tom 100 karta 632	" "	2.191.440.—
66	1508	"	5	tom 176 karta 1241	" "	3.053.040.—
67	1509	"	6	tom 176 karta 1240	"	5.554.560.—
68	1512	"	7	tom 212 karta 1601	" "	3.199.680.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
69	1513	Świętopełka	7A	tom 144 karta 926	dom mieszkalny	3.199.680.—
70	1515	"	8A	tom 186 karta 1347	" "	6.004.680.—
71	1516	"	9	tom 144 karta 925	" "	4.494.240.—
72	1520	"	10	tom 160 karta 1083	" "	3.351.600.—
73	1525	Mściwoja	3A	tom 162 karta 1107	" "	3.553.440.—
74	1536	"	11	tom 158 karta 1068	dom jednorodzinny	2.169.600.—
75	1537	"	12	tom 159 karta 1073	dom mieszkalny	3.277.200.—
76	1539	"	13	tom 158 karta 1067	dom jednorodzinny	2.258.160.—
77	1540	"	14	tom 158 karta 1066	" "	2.579.280.—
78	1542	"	15	tom 195 karta 1431	dom mieszkalny	4.115.760.—
79	1543	"	15A	tom 190 karta 1381	" "	2.782.680.—
80	1544	"	16	tom 165 karta 1140	" "	7.027.440.—
81	1545	"	17	tom 186 karta 1345	" "	4.233.600.—
82	1551	"	19	tom 164 karta 1122	dom jednorodzinny	2.295.120.—
83	1558	"	30	tom 219 karta 1671	" "	2.200.800.—
84	1560	"	31	tom 219 karta 1671	dom mieszkalny	3.574.320.—
85	1561	"	32	tom 170 karta 1189	dom jednorodzinny	2.794.560.—
86	1562	"	33	tom 170 karta 1188	" "	2.994.960.—
87	1563	"	34	tom 168 karta 1161	" "	3.552.960.—
88	1602	Poznańska	26	tom 222 karta 1701	" "	3.471.120.—
89	1603	"	27	tom 224 karta 1722	" "	3.335.040.—
90	1604	"	28	tom 221 karta 1693	" "	3.094.800.—
91	1605	"	29	tom 223 karta 1710	dom mieszkalny	3.408.720.—
92	1606	"	30	tom 222 karta 1709	" "	3.783.120.—
93	1607	" "	31	tom 224 karta 1723	" "	3.294.960.—
94	1608	" "	32	tom 224 karta 1727	" "	3.907.440.—
95	1609	" "	33	tom 224 karta 1724	" "	3.312.240.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny	Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
96	1610	Poznańska	34	tom 224 karta 1728	dom mieszkalny	3.787.920.—
97	1619	Czerwony Dwór	3	tom 159 karta 1072	"	2.315.760.—
98	1621	"	5	tom 159 karta 1071	"	2.481.600.—
99	1623	"	7	tom 159 karta 1070	dom jednorodzinny	3.014.400.—
100	1625	"	9	tom 158 karta 1069	" "	2.205.840.—
101	1713	Zgody	7	tom 168 karta 1167	" "	2.910.960.—
102	1721	Czerwonego Sztandaru	1	tom 195 karta 1434	" "	1.248.480.—
103	1733	"	11	tom 224 karta 1726	dom mieszkalny	3.476.640.—
104	1734	"	12	tom 219 karta 1676	" "	3.497.040.—
105	1736	"	14	tom 227 karta 1756	" "	3.280.800.—
106	1768	"	92	tom 164 karta 1129	dom jednorodzinny	2.566.800.—
107	1769	"	93	tom 164 karta 1128	" "	2.566.080.—
108	1770	"	94	tom 164 karta 1127	" "	2.200.680.—
109	1771	"	95	tom 164 karta 1126	dom mieszkalny	2.641.080.—
110	1772	"	96	tom 161 karta 1091	dom jednorodzinny	2.515.200.—
111	1773	"	97	tom 160 karta 1084	dom mieszkalny	2.776.800.—
112	1783	Słowiańska	7	tom 161 karta 1092	" "	2.467.680.—
113	1799	"	22	tom 161 karta 1093	" "	2.783.520.—
114	1843	Arkońska	29	tom 216 karta 1643	" "	2.084.100.—
115	1848	"	32	tom 205 karta 1531	" "	3.270.600.—
116	1850	"	34	tom 199 karta 1470	" "	2.619.600.—
117	1851	" "	35	tom 198 karta 1460	" "	2.692.800.—
118	1852	" "	36	tom 199 karta 1471	dom jednorodzinny	3.002.400.—
119	1855	" "	39	tom 198 karta 1461	" "	2.476.800.—
120	1856	" "	40	tom 208 1562	" "	620.400.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości: Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny	Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
121	1859	Arkońska	43	tom 198 karta 1463	dom jednorodzinny	2.561.100.—
122	1863	"	47	tom 198 karta 1465	dom mieszkalny	2.522.400.—
123	1869	"	53	tom 211 karta 1592	dom jednorodzinny	2.426.400.—
124	1872	"	56	tom 205 karta 1537	" "	3.339.300.—
125	1874	"	58	tom 199 karta 1478	" "	2.464.800.—
126	1877	"	61	tom 206 karta 1542	" "	1.922.400.—
127	1879	"	63	tom 203 karta 1512	" "	2.051.400.—
128	1883	"	67	tom 205 karta 1533	" "	969.600.—
129	1885	"	69	tom 208 karta 1569	" "	2.089.500.—
130	1907	Szczecińska	36	tom 208 karta 1565	" "	1.819.800.—
131	1908	"	38	tom 209 karta 1573	" "	1.837.800.—
132	1910	"	42	tom 206 karta 1543	dom mieszkalny	2.582.400.—
133	1913	"	48	tom 204 karta 1527	dom jednorodzinny	1.944.000.—
134	1926	"	58	tom 217 karta 1655	" "	2.286.000.—
135	1943	Słupska	15	tom 321 karta 2419	dom mieszkalny	2.212.500.—
136	1945	"	17	tom 321 karta 2422	" "	3.121.200.—
137	1959	"	31	tom 203 karta 1513	dom jednorodzinny	834.000.—
138	1981	"	53	tom 200 karta 1489	" "	1.656.000.—
139	1993	"	65	tom 201 karta 1494	" "	2.191.200.—
140	1995	"	67	tom 204 karta 1525	" "	539.330.—
141	1997	"	69	tom 205 karta 1538	" "	569.100.—
142	2008	Kołobrzeska	9	tom 211 karta 1595	dom mieszkalny	2.735.700.—
143	2021	"	22	tom 209 karta 1579	dom jednorodzinny	596.400.—

Przewodniczący Wojewódzkiej
Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej

w. z. (—) **Mgr H. Michniewicz**
Naczelnik Wydziału Osiedleńczego

W Y K A Z Nr 34
nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży.

Stosownie do § 18 rozporządzenia Ministrów Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej z dnia 7 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 195) podaję do wiadomości, że na terenie województwa gdańskiego następujące nieruchomości podlegają przekazaniu w trybie dekretu z dnia 6.XII.46 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389) w drodze sprzedaży:

Miejscowość Lębork. Powiat Lębork.

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
1	1117	Warszawska	10/11	1345	dom dwurodzinny	3.874.640.—
2	1286	M. Roli-Żymierskiego	7	994	dom jednorodzinny	1.416.360.—
3	1330	"	38	1710	dom dwurodzinny	3.128.400.—
4	1331	"	42	1897	" "	3.089.570.—
5	1332	"	43	1898	" "	2.862.200.—
6	1333	"	44	1807	" "	2.391.400.—
7	1336	"	47	1197	" "	5.935.050.—
8	1347	"	60	2098	" "	3.344.880.—
9	1240	9-go Maja	1	1944	" "	3.402.410.—
10	1243	"	2	1789	" "	2.618.110.—
11	1244	"	3	1750	dom jednorodzinny	3.675.540.—
12	1245	"	4	1803	" "	2.668.820.—
13	1246	"	5	1826	" "	2.647.150.—
14	1247	"	6	1764	" "	2.201.760.—
15	1248	"	7	1787	dom dwurodzinny	2.266.220.—
16	1249	"	8	1761	" "	2.599.740.—
17	1250	"	9	1804	" "	2.350.370.—
18	1251	"	10	1791	" "	2.536.160.—
19	1161	Staszica	7	2054	" "	2.288.000.—
20	1162	"	8	2055	" "	1.715.560.—
21	1164	"	9	2057	" "	2.294.160.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
22	1165	Staszica	10	2058	dom dwurodzinny	1.622.500.—
23	1166	"	11	2059	"	2.288.000.—
24	1167	"	12	2060	"	2.288.880.—
25	1168	"	13	2061	"	2.288.000.—
26	1169	"	14	2062	"	2.288.000.—
27	1170	"	15	2063	"	2.287.120.—
28	1171	"	16	2064	"	2.288.880.—
29	1172	"	17	2065	"	2.288.000.—
30	1173	"	18	2066	"	2.288.000.—
31	1200	"	45	2032	"	2.027.520.—
32	1207	Wyspiańskiego	1	1879	"	4.173.620.—
33	1211	Moniuszki	1	1797	"	3.628.240.—
34	1213	"	3	1852	"	3.018.180.—
35	1216	"	6	1874	dom jednorodzinny	2.747.360.—
36	1218	"	8	1882	"	3.384.040.—
37	1222	"	12	1955	dom dwurodzinny	2.858.020.—
38	1223		14	2044	dom jednorodzinny	2.017.840.—
39	1224		15	1876	"	2.131.580.—
40	1225	Chopina	1	1120	dom ponaddwurodzinny	2.731.410.—
41	1226	"	2	1107	"	5.708.340.—
42	1227	"	3	1119	"	3.522.860.—
43	1228	"	4	1189	"	3.550.800.—
44	1229	"	5	1198	"	4.647.720.—
45	1238	"	12	1222	"	5.162.960.—
46	1239	"	13	1217	"	4.211.680.—

Przewodniczący Wojewódzkiej
Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej
w. z. (—) **Mgr H. Michniewicz**
Naczelnik Wydziału Osiedleńczego

WYKAZ Nr 35

nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży.

Stosownie do § 18 rozporządzenia Ministrów Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej z dnia 7 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 195) podaję do wiadomości, że na terenie województwa gdańskiego następujące nieruchomości podlegają przekazaniu w trybie dekretu z dnia 6. XII. 1946 r. o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 389) w drodze sprzedaży:

Miejscowość Lębork. Powiat Lębork.

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości			Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
		Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny		
1	1387	Kazimierza Wielkiego	1	1716	dom jednorodzinny	1.256.420.—
2	1388	" "	2	1717	" "	1.222.100.—
3	1389	" "	3	1718	" "	1.226.830.—
4	1390	" "	4	1719	" "	1.227.380.—
5	1391	" "	5	1720	" "	1.226.830.—
6	1392	" "	6	1721	" "	1.230.240.—
7	1393	" "	7	1722	" "	1.229.140.—
8	1394	" "	8	1723	" "	1.228.590.—
9	1395	" "	9	1724	" "	1.230.900.—
10	1396	" "	10	1725	" "	1.231.780.—
11	1397	" "	11	1726	" "	1.233.760.—
12	1398	" "	12	1727	" "	1.233.540.—
13	1399	" "	13	1728	" "	1.236.070.—
14	1400	" "	14	1729	" "	1.239.040.—
15	1401	" "	15	1730	" "	1.356.740.—
16	1402	" "	16	1715	" "	1.337.330.—
17	1403	" "	17	1714	" "	1.227.490.—
18	1404	" "	18	1713	" "	1.229.140.—
19	1405	" "	19	1712	" "	1.231.670.—
20	1406	" "	20	1711	" "	1.227.380.—
21	1407	" "	21	1833	" "	1.214.290.—

L. porz.	Nr rejestru	Położenie nieruchomości — Ulica	Nr miejski	Nr hipoteczny	Bliższe określenie mienia	Wartość szacunkowa w zł
22	1408	Kazimierza Wielkiego	22	1834	dom jednorodzinny	1.213.850.—
23	1409	" "	23	1835	" "	1.211.980.—
24	1410	" "	24	1836	" "	1.215.940.—
25	1411	" "	25	1837	" "	1.214.180.—
26	1412	" "	26	1838	" "	1.217.040.—
27	1413	" "	27	1840	" "	1.214.730.—
28	1414	" "	28	1839	" "	1.214.070.—
29	1415	" "	29	1842	" "	1.245.310.—
30	1514	Malczewskiego	22	751	dom dwurodzinny	2.720.080.—
31	1516	"	24	716	" "	4.267.890.—
32	1517	"	24a	1398	" "	1.855.975.—
33	1520	"	30	705	" "	5.134.195.—
34	1523	"	33	658	" "	1.080.090.—
35	1529	"	39/40	695	dom jednorodzinny	1.355.970.—
36	1349	Szpitalna	2	1755	dom dwurodzinny	1.750.760.—
37	1350	"	3	1771	" "	2.436.720.—
38	1355	"	12	1283	" "	3.017.740.—
39	1433	3 Maja	22	1124	dom jednorodzinny	3.242.360.—
40	1476	Bohaterów Westerpl.	3/4	576	dom dwurodzinny	2.793.120.—
41	1477	" "	5	755	" "	2.589.950.—
42	1486	" "	14	1503	" "	2.741.200.—
43	1487	" "	15	1504	" "	2.520.320.—
44	1488	" "	16	1505	" "	2.451.680.—
45	1489	" "	17	1506 i 2015	" "	2.774.200.—

Przewodniczący Wojewódzkiej
Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej
w. z. (—) **Mgr H. Michniewicz**
Naczelnik Wydziału Osiedleńczego

Poz. 114.

OBWIESZCZENIE

o sprostowaniu błędu.

W Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 11 z dnia 15 czerwca 1948 r. w Dziale Nieurzędowym str. 250 w ogłoszeniu o nadaniu uprawnień do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego, zamiast „Ob. Janowi Cieślikowiczowi zamieszkałemu w Gdańsku-Wrzeszczu, Jesionowa 6", powinno brzmieć: „Ob. Janowi Cieślikiewiczowi zamieszkałemu w Gdańsku-Wrzeszczu, Jesionowa 6".

Za Wojewodę:

(—) **Inż. Tollik**

Naczelnik Wydziału Pomiarów

PRZEDRUK.

Poz. 115.

OKÓLNIK Nr 33/48

MINISTRA ZDROWIA

z dnia 22 kwietnia 1948 r.

w sprawie prawidłowości urzędowania (Nr Org. I. 2023/48).

Do

wszystkich Urzędów Wojewódzkich (Wydziały Zdrowia), Zarządów Miejskich: m. st. Warszawy (Resort Zdrowia i Opieki Społ. i m. Łodzi (Wydział Zdrowia) oraz Morskiego Urzędu Zdrowia.

W sposobie załatwiania spraw przez władze administracji służby zdrowia I i II instancji dały się zaobserwować następujące nieprawidłowości:

I. Od pewnego czasu zachodzą coraz częściej wypadki bezpośredniego zwracania się interesantów z terenu do Ministerstwa Zdrowia w celu załatwienia spraw, które normalnie należą do zakresu działania Wydziałów Zdrowia Urzędów Wojewódzkich lub nawet do Referatów Zdrowia Starostw.

Niewątpliwie w pewnej mierze powodem omijania toku instancji jest bądź to brak uświadomienia interesantów w tym względzie, bądź też mylne z ich strony mniemanie, że zwrócenie się bezpośrednio do władzy naczelnej zapewni, a co najmniej przyśpieszy załatwienie sprawy.

Niejednokrotnie jednak stwierdzono, że objaw ten jest wynikiem bezzasadnego kierowania przez same Wydziały Zdrowia (Referaty Zdrowia Starostw) interesantów do Ministerstwa Zdrowia w tym jedynie celu, aby przenieść załatwienie spraw na Ministerstwo bez uprzedniego zajęcia przez władzę terenową własnego stanowiska w sprawie.

Tego rodzaju praktyka zmierzająca do przeniesienia kompetencji władz terenowych i ich odpowiedzialności za wydane decyzje na Ministerstwo Zdrowia jest sprzeczna zarówno z podstawowymi zasadami urzędowania ,jak i przepisami normującymi strukturę organizacyjną władz terenowych administracji służby zdrowia (okólnik Nr 25/48 z dnia 16. III. 1948 r. Dz. Urzędowy Min. Zdrowia Nr 7, poz. 47).

Nadto praktyka ta całkowicie niepotrzebnie naraża interesantów na koszty związane z przyjazdem ich do Warszawy, a także powoduje znaczne opóźnienie załatwiania samych spraw, które w podobnych przypadkach z reguły przekazywane są władzom terenowym do załatwienia według kompetencji.

Niezależnie od poruszonych wyżej momentów, ten niczym nieusprawiedliwiony objaw, przybierając, jak to ostatnio daje się zauważyć, masowe rozmiary, jest i dla Ministerstwa Zdrowia wielce uciążliwy, utrudnia bowiem racjonalne i sprawne urzędowanie Ministerstwa, obarczając go rozpatrywaniem spraw, należących w pierwszej instancji do kompetencji władz terenowych.

II. Dalszym niedomaganiem jest przewlekanie załatwienia spraw urzędowych, wywołane wzajemnym przekazywaniem sobie tych spraw przez władze terenowe, co w konsekwencji powoduje powstanie zaległości w pracy.

Stały wzrost tych zaległości przybiera niepokojące rozmiary i grozi zupełnym zatrzymaniem toku pracy.

III. W celu usunięcia przedstawionego wyżej stanu rzeczy, zarządzam aby terenowe władze administracji służby zdrowia:

1) załatwiały odtąd samodzielnie i wyczerpująco wszystkie sprawy należące do ich zakresu działania,
2) sprawy, w których wydanie decyzji należy do Ministerstwa Zdrowia, przekazywane były Ministerstwu wraz z wnioskami względnie opinią władz terenowych,
3) w razie zasadniczych wątpliwości co do sposobu załatwienia spraw, władze terenowe zwracały się do Ministerstwa Zdrowia o wyjaśnienie bez równoczesnego kierowania do Ministerstwa interesantów w tych sprawach,
4) pouczały interesantów przy każdej okazji o obowiązku przestrzegania toku instancji administracyjnej celem zapewnienia prawidłowego biegu spraw,
5) przystąpiły niezwłocznie do załatwienia wszystkich zaległych spraw i likwidacji tych zaległości w czasie jak najkrótszym oraz dopilnowały, by sprawy nowopowstające były załatwiane sprawnie i bez niepotrzebnej zwłoki,
6) przeciwdziałały powstaniu nieprawidłowości wytkniętych w niniejszym okólniku, wydając we własnym zakresie odpowiednie zarządzenia, zaś w razie stwierdzenia w tych przypadkach winy podległych im fukcjonariuszów stawiły wnioski o wyciągnięcie służbowych konsekwencji.

MINISTER

Dr. med. T. Michejda

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

WYDZIAŁU POWIATOWEGO W KARTUZACH

z dnia 31 maja 1948 r.

o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Kartuz.

Wydział Powiatowy w Kartuzach działając na podstawie art. 13 i 14 dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109) zgodnie z art. 22 i 25 wym. dekretu ogłasza o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Kartuz na obszarze objętym granicami administracyjnymi miasta.

Zakres prac przy sporządzaniu planu miejscowego obejmuje następujące zagadnienia z przewidzianych w art. 5 pkt. 2 dekretu:

1) ustalenie granic administracyjnych miasta,
2) przeznaczenie terenów na:
   a) zespoły mieszkaniowe podział ogólny z oznaczeniem terenów pod budynki i urządzenia użyteczności publicznej,
   b) place publiczne, parki, skwery, ogrody i place sportowe,
   c) gospodarkę rolną i leśną,
   d) ogólny układ dróg i innych linii komunikacyjnych, z urządzeniami pomocniczymi,
3) sposób zabudowania terenów:
   a) ilości kondygnacyj oraz dopuszczalnej intensywności zabudowania,
   b) rodzaju zabudowy,
4) minimalną powierzchnię działek budowlanych.

O terminie i miejscu, w którym zainteresowani będą mogli zaznajomić się z projektowanymi zasadami planu i zgłaszać wnioski dotyczące planu, nastąpi osobne ogłoszenie.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) **B. Skręt**

OGŁOSZENIE

WYDZIAŁU POWIATOWEGO W MALBORKU

z dnia 2 czerwca 1948 r.

Wydział Powiatowy w Malborku podaje do wiadomości taryfę opłat za leczenie i utrzymanie chorych w Szpitalu Powiatowym w Malborku, uchwaloną przez Powiatową Radę Narodową w Malborku na plenarnym posiedzeniu w dniu 18 marca 1948 r.

a) dla chorych z własnego okręgu szpitalnego, na kl. III:
na oddziale położniczo-chirurg. . 480 zł. dziennie
" " wener. i zakaźnym . 400 " "
Ponadto za oddzielne separatki obowiązuje chorych opłata dodatkowa w wysokości 50% normalnych stawek.

b) dla chorych na oddziale zakaźnym mogą być stosowane ulgi od 15 — 20% od opłaty zasadniczej, według uznania Rady Szpitala.

Dla chorych pochodzących spoza własnego okręgu na oddziale zakaźnym ustala się opłatę o 15 % wyższą od opłaty zasadniczej.

Przewodniczący Wydz. Powiat.
(—) **W. Puchalski**

OGŁOSZENIE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO GDAŃSKIEGO

z dnia 11 czerwca 1948 r.

o nadaniu uprawnień do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 454 1928 r.) Urząd Wojewódzki Gdański po odebraniu przysięgi w dniu 2 czerwca 1948 r. nadał Ob. Stanisławowi Dybasiowi zamieszkałemu w Gdyni-Orłowie, ul. Limbowa 29, dekretem z dnia 2 czerwca 1948 r. Nr Pom.-A-VI-3-91/48 tytuł oraz prawo wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Za Wojewodę:
(—) **Inż. Tollik**
Naczelnik Wydziału Pomiarów

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Dyrekcja Fabryki Zapałek P. M. Z. we Wrzeszczu, ul. Kliniczna 7 ogłasza przetarg nieograniczony na roboty budowlano-remontowe w głównym budynku fabrycznym.

Podkładki ofertowe (ślepy kosztorys) oraz informacje można otrzymać w Dyrekcji Fabryki.

Termin składania ofert **do 12-go lipca** br., w którym to dniu o godz. 13-tej nastąpi otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć kwit na złożenie na konto nasze w Narodowym Banku Polskim O/Gdańsk wadium w wysokości 2% sumy oferowanej. Instytucje spółdzielcze załączają dowód zabezpieczenia bankowego. Zakład zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta bez względu na wysokość ofert, podziału robót, oraz unieważnienia przetargu bez podania powodów oraz prawa do jakiegokolwiek odszkodowania.

ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą, odcinek zameldowania — Polowa Jadwiga — Wrzeszcz.

2. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Zięcik Marian — Gdynia.

3. Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy na nazwisko Małek Stefan — Nowy Port.

4. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Mikołajczuk Kazimierz — Gdańsk.

5. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, odcinek zameldowania — Goździewski Bonifacy—Oliwa

6. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości, kartę rejestracyjną R. K. U., odcinek zameldowania na nazwisko Wnorowski Józef — Oliwa.

7. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia, odcinek zameldowania, legitymację P. P. S. na nazwisko Nierzwicki Alfons — Gdynia.

8. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu ciężarowego marki „Stayer" N. P. H.086, Nr podwozia 27002/049/36, Nr silnika 27002/48/12 wydaną na nazwisko Tanaś Franciszek — Starkowa Huta, powiat Kartuzy.

9. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Wieluń — Rabiega Julian — Gdańsk.

10. Unieważnia się skradzioną legitymację Nr 20 wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Gdańsku na nazwisko Kamińska Stefania — Wrzeszcz.

11. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Kościerzyna, zaświadczenie rehabilitacji — Aszyk Ludwik — Pruszcz.

12. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R. K. U. — Gdańsk, legitymację Związku Zawodowego Spółdzielców na nazwisko Makowiecki Cyryl — Oliwa.

13. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, kartę rejestracyjną R. K. U. — Starogard, na nazwisko Benn Wiktor Daniel — Wrzeszcz.

14. Unieważnia się zagubioną kartę pracy (niemiecką) na nazwisko Żukowska Janina — Gdańsk.

15. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Częstochowa na nazwisko Gonera Stefan — Gdańsk.

16. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości, odcinek zameldowania na nazwisko Siwek Helena — Wrzeszcz.

17. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości — Motorzyno, kartę rejestracyjną R.K.U. — Lębork, — Lorek Leon — Karsin.

18. Unieważnia się zagubioną książkę meldunkową wydaną przez Zarząd Miejski Gdańsk na nazwisko Bagniuk Agnieszka — Gdańsk — Orunia.

19. Unieważnia się skradzioną legitymację służbową P. K. P., bezpłatne bilety kolejowe, odcinek zameldowania, zaświadczenie stałe, asygnatę na węgiel na nazwisko Kozłowski Jan — Gdynia.

20. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Zarząd Miejski Gdynia na nazwisko Kowalewska Jadwiga — Szczecin.

21. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R.K.U. — Gdynia, odcinek zameldowania — Buszmowicz Wiktor — Gdańsk.

22. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe — Malottke Dorota — Oliwa.

23. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe na nazwisko Cygólska Augustyna — Gdańsk.

24. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Balda Gerhard — Bielkowo.

25. Unieważnia się zagubione zaświadczenie na Nr. P. A.P.R. 058 samochodu marki „Ford", Nr silnika 304912, Nr podwozia 2-454466 wydane na Państwowe Fabrykę Gazomierzy — Tczew.

26. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe — Kartuzy, świadectwo moralności, dowód osobisty przedwojenny na nazwisko Sztark Józef — Kartuzy.

27. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Zamość na nazwisko Łoza Józef — Gdańsk.

28. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Czarna Agnieszka — Gdańsk.

29. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie, książeczkę „Caritas" na nazwisko Maring Pelagia — Gdańsk — Siedlice.

30. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Świecie, odcinek zemeldowania, legitymację Związku Zawodowego na nazwisko Jaworski Aleksander — Gdańsk.

31. Unieważnia się zagubioną licencję na handel towarami tekstylnymi na terenie R. P., — Gdańsk, potwierdzenie odbioru na prawo prowadzenia przedsiębiorstwa handlowego wydane przez Związek Kupców Polskich w Gdańsku dnia 20 lutego 1947 r. Nr 43690 na nazwisko Komar Jan — Gdańsk.

32. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo Powiatowe Kartuskie na nazwisko Lidzborska Gertruda — Miszewo.

33. Unieważnia się zagubioną tablicę na samochód ciężarowy marki „Comer" Nr A-05532, wydaną na Państwową Farbiarnię i Pralnię Chemiczną Nr 1 — Gdańsk.

34. Unieważnia się zagubione zgłoszenie do pierwszej rejestracji poborowych wydane przez Zarząd Miejski Starogard — Łukasik Stanisław — Gdynia.

35. Unieważnia się zagubioną kartę rzemieślniczą Nr 536 wydaną przez Starostwo Powiatowe Tczewskie na nazwisko Tryba Jan — Suchy Dąb.

36. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez Gminę Łebień, powiat Lębork na nazwisko Greszta Stanisław — Krępa.

37. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo — Kościerzyna Nr 1773 na nazwisko Bucholcowa Teodora — Kościerzyna.

38. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R.K.U. — Żagen na nazwisko Urbanowicz Władysław — Leszkowo.

39. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo — Kościerzyna na nazwisko Kobierzyńska Władysława — Fingrowahuta.

40. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., dowód osobisty wystawiony w Tarnowie, na nazwisko Mordarski Piotr — Gdynia.

41. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty przedwojenny, kartę rozpoznawczą, legitymację Związku Inwalidów Wojennych, Z. W. K., Związku Pracowników Urz. Publ., odcinek zameldowania — Świerczyński Stefan — Gdynia.

42. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu marki „Wanderer", Nr rejestracyjny H-07140, Nr silnika 102482 wydaną na nazwisko Komar Jan — Gdańsk.

43. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr 6737 na nazwisko Michalski Władysław — Grzymały.

44. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia, zaświadczenie zdanego egzaminu murarskiego, książkę pracy na nazwisko Hinc Leon — Wdzydze.

45. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Gdynia na nazwisko Wojcieszyński Sylwester.

46. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, książkę tożsamości konia, kartę rejestracyjną R. K. U. — Chełm, wydane na nazwisko Nowak Władysław — Karlica.

47. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr K. O. 522 na motocykl marki D.K.W. RT 125, Nr silnika 1166263/52, Nr ramy 647621 wydana na nazwisko Rumplewicz Alfons — Wrzeszcz.

48. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Chełm — Mróz Bolesław — Nowy Port.

49. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Miunczyński Czesław — Mielewo, gmina Mątwy.

50. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, kartę rejestracyjną R.K.U. — Gdynia na nazwisko Lemiesz Jerzy — Gdynia.

51. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Zarząd Miejski Sopot na nazwisko Jeleński Jan — Grudziądz.

52. Unieważnia się zagubioną pieczątkę podłużną z napisem „Sołtys Gromady Juszkowo" — Bujczuk Aleksander — Juszkowo, gmina Pruszcz.

53. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, kartę rejestracyjną handlową na nazwisko Chołuj Jan — Wrzeszcz.

54. Unieważnia się zagubiony odcinek zameldowania, kartę rejestracyjną R. K .U. na nazwisko Ciarski Teodor — Gdańsk.

55. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R. K. U. — Kowel, legitymację P.P.S. na nazwisko Zurek Ignacy — Gdynia.

56. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, zaświadczenie repatriacyjne — Malbork na nazwisko Chmielewska Adela — Rybakowo, gmina Ścieżki.

57. Unieważnia się skradzione zaświadczenie obywatelstwa polskiego — Gutowski Erik — Lublewo.

58. Unieważnia się przydział na prowadzenie kiosku spożywczego na nazwisko Trołowicz Leonarda — Wrzeszcz.

59. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 45 Seria A 438 wydane na nazwisko Stenka Aleksander — Chośnica.

60. Unieważnia się zagubiony odcinek zameldowania, dowód osobisty na nazwisko Żółkiewicz Stanisława — Elbląg, Winnicka 18.

61. Unieważnia się zagubiony kwitariusz Nr 16 numerowany 2251 — 2400 — Zarząd Miejski Wydział Zdrowia w Gdańsku.

62. Unieważnia się zagubioną książeczkę wojskową R. K. U. — Gliwice na nazwisko Gałyński Sławomir.

63. Unieważnia się następujące skradzione dokumenty: karta rejestracyjna na samochód ciężarowy marki „Büssing" Nr podwozia 93871, Nr silnika 100344, Nr rejestracyjny T-05275; na ciągnik marki „Honomag", Nr rejestracyjny T-05033, Nr silnika 60272, Nr podwozia 432540; na ciągnik marki „Honomag", Nr rejestracyjny T-05267, Nr podwozia 292799, Nr silnika 370831 i przeterminowane karty ewidencyjne: C-17151, C-15083, C-54898, D-15999 i D-15435 oraz zaświadczenie wydane przez Centralny Zarząd Motoryzacji na zarobkowy przewóz towarów z dnia 13 maja 1946 r. Nr EP/4089/a/46, wraz z uzupełnieniami z dnia 26 czerwca 1946 r. Nr EP. 5065/46 i z 7 kwietnia 1947 r. Nr X-2c - 4/31 wydane Gdańskiej Spółdzielni Przewozowo-Spedycyjnej Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Morska 32.

64. Unieważnia się zagubioną książkę żeglarską, tymczasowy dowód tożsamości — Zawichost — Gałczyński Jan — Gdańsk.

65. Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne na Nr próbny H.P.R. 058 — Gdańsk — Kozłowski Marceli — Elbląg.

66. Unieważnia się zagubiony dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego T.05269, Nr silnika T.D. V 1792, Nr podwozia 93871 — Gdańska Spółdzielnia Przewozowo Spedycyjna — Gdańsk-Wrzeszcz.

67. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Góra Edward — Gdańsk.

68. Unieważnia się zagubioną kartę na motocykl Nr 74790/45 wydaną na nazwisko Urbańczyk Wiktor — Lębork.

69. Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy Nr 489 na nazwisko Tchórzewski Stanisław — Sopot.

70. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane przez Zarząd Miejski Gdynia na nazwisko Styn Lucja — Gdynia.

71. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk, tymczasowy dowód tożsamości — Siedlce — na nazwisko Krawczyk Zdzisław — Gdańsk.

72. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową P.K.P. Nr 462370, bezpłatne bilety kolejowe Nr 51822, kartę rejestracyjną R.K.U. — Biała Podlaska na nazwisko Guliński Tadeusz — Gdańsk.

73. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Sępolno, kartę obozową, tymczasowy dowód tożsamości — Czerwiński Franciszek — Gdynia.

74. Unieważnia się zagubione orzeczenie na zmianę nazwiska wydane przez Zarząd Miejski Gdańsk L. Adm. II/0/12/204/45 z dnia 1.IX.1947 roku na nazwisko Abramowicz Bronisława — Wrzeszcz.

75. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk — na nazwisko Kamiński Czesław — Sopot.

76. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R.K.U. — Warszawa — na nazwisko Krzysztofuk Wacław — Elbląg.

77. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, dwa dowody tożsamości koni Nr 32/47 i 33/47 wystawione na nazwisko Madej Jan — Otława, gm. Gardeja.

78. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe wydane przez Starostwo Powiatowe Kartuskie na nazwisko Treder Urszula — Sierakowice.

79. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, zaświadczenie karty repatriacyjnej — Wilno — na nazwisko Odyniec Emma, zamieszkała Gdynia, Starowiejska 21, m. 8, która nikomu nie wydała żadnych pełnomocnictw, ani upoważnień w załatwieniu jej spraw osobistych.

80. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 89 wydany przez gminę Kostrzyn, na nazwisko Wierzbocki Zbigniew — Czechówko, pow. Kwidzyń.

81. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., — Tarnów — na nazwisko Zych Edward — Sztum.

82. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Małkinia, na nazwisko Szczęśnik Jan — Elbląg.

83. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie, wydane przez Starostwo Powiatowe Kościerskie, na nazwisko Frenkiel Pelagia — Kościerzyna.

84. Unieważnia się skradzione dwa tymczasowe zaświadczenia i legitymację P.P.S. na nazwiska: Holtz Rudolf i Holtz Gertruda — Łęczyce, pow. Lębork.

85. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Skierniewice na nazwisko Lipiński Stanisław — Nowy Port.

86. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Ostrów Mazowiecki na nazwisko Sagała Wacław — Gdańsk.

87. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Zdrojewska Gertruda — Sobacz, pow. Kościerzyna.

88. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Słombarski Jan — Gdynia.

89. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., kartę rozpoznawczą Radom — Kwiecień Tadeusz — Oliwa.

90. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. Starogard, zaświadczenie stałe — Tczew na nazwisko Streng Bronisław — Orłowo.

91. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R. K. U., wyciąg przebiegu pracy na nazwisko Fabiński Kazimierz — Oliwa.

92. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R. K. U. Elbląg na nazwisko Bohusiewicz Kazimierz — Elbląg.

93. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Lublin na nazwisko Kozieł Czesław — wieś Świerki, gmina Nowy Staw.

94. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Starogard, tymczasowy dowód tożsamości — Sliwice, odcinek zameldowania, legitymację Związku Zawodowego Transportowców — Talaśka Józef — Gdynia.

95. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości, kartę rejestracyjną R. K. U. — Wilno, akt nadania na gospodarstwo, kartę rowerową, świadectwo moralności — Słomian Bronisław — Michalin.

96. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, legitymację P.P.S., legitymację Związku Zawodowego Spółdzielni, książkę oszczędnościową B. G. S. na złotych tysiąc, kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia — Bogdański Zygmunt — Nowa Karczma.

97. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Lis Stanisław — Wrzeszcz.

98. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Żyliński Tadeusz — Gdańsk.

99. Unieważnia się zagubioną legitymację członkowską Związku Zawodowego Transportowców Oddział Marynarzy na nazwisko Rybak Aleksander.

100. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Moneta Stanisław — Zawiszany.

101. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Wieluń na nazwisko Grobelny Władysław — Łebień.

102. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Przemyśl na nazwisko Baran Jan.

103. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe, zaświadczenie pierwszej rejestracji, kartę rowerową na nazwisko Literski Franciszek — Kościerzyna.

104. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Bielińska Barbara — Pelplin.

105. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Starogard, na nazwisko Kiżewski Mieczysław — Niedamowo.

106. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową R. K. U. — Malbork na nazwisko Zduńczuk Jan — Malbork.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje w godzinach 10—12 Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdański. Wydział Ogólny Gdańsk, ulica Okopowa 5, pokój Nr 37, telefon 319-41—49, wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika Wydział Budżetowo-Gospodarczy, pokój Nr 7, telefon 319-41-49, wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 20 — za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona zł 3000 pół strony, zł 200 jedna czwarta strony. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI-4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględnione.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej w kwocie zł 250. —, półrocznej zł 450. —, rocznej zł 850.— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Miejskich Zakładach Graficznych w Gdańsku. Plac Wałowy 14 — telefon 3.10-61

Wz. 1113 — 1600 egz. W-13166

Cena zł 100,—.